

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., pol leta 1 gl. 50 kr., za četrlet 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Rojaki!

Malo časa še, in stali bomo ob grobu stoletja, ki je prevelike važnosti za vso Evropo, ki je velepomembna za vse kulturne narode in prav posebej še za Slovane.

Za nas Slovence, majhno panogo velikega slovanskega debla, pomeni 19. vek dobo, ko smo po stoletnih mukah in bojih za naš obstanek stopili z združenimi močmi med druge svetovne narode. Stopili smo v kolo onih, ki so se navduševali za svobodo, enakopravnost in bratoljubje, meneč, da postanemo deležni vresničenja teh svetih idej, toda naš up je šel po vodi. Dasi je bil naš vstop opravičen, dasi smo se potegovali in se še potegujemo duševno in gmotno za naše pravične zahteve, vendar se nam niso izpolnile naše želje. Trojedino geslo, svoboda, enakopravnost in bratoljubje — pozabili so baš oni, ki so je prvi propovedovali, oni, ki so nam kazali prijazno lice, postali so čez noč nekdanji naši stoletni sovražniki in zatiralci.

In kaj smo si hoteli! Majhnemu slovenskemu čolniku sredi velikega razburkanega morja pretela je nevarnost, da se zdaj in zdaj ali popolnoma razbije, ali pa hočeš nočeš pristane k zapuščenemu obrežju pozabljenosti in mrtvila. Sovražniki naši so se nadejali, da Slovenci odjenjajo od svojih zahtev, da se umaknejo iz svetovnega pozorišča in izginejo prej ko slej v morju germansko mažarskem-italijanskem.

Da se niso vresničile nade nasprotnikov, imamo se zahvaliti neustrašenim prvoboriteljem slovenskega naroda. O močeh kakor so bili Kopitar, Ravnikar, Metelko, Prešeren in Slomšek in mnogi drugi, sme se reči, da so bili steber slovenskega življa. Da ni bilo njih, da se nam ni porodil naš Prešeren, in da nam, posebno

obmejnim, nemškemu navalu najbolj izpostavljenim Slovincem niso poslala nebesa nepozabnega Slomškega, kdo ve, kaj bi bilo s Slovenci!

A ti možje, ki so v prvih časih učili, vodili in branili prebujeni slovenski narod, leže danes v grobu.

Prešerna ni več, Slomšek je ostavil prerano svoj rod in le njuna dela ostala so nam potomcem. Leta 1900. obhaja slovenski narod stoletnico njiju rojstva. Dočim zbira „Slovenija“ za spomenik svojemu največjemu in najljubšemu pesniku, pozablja skoro na drugega velikana, pozablja na A. M. Slomškega.

Toda ne! Tudi stoletnica rojstva Slomškova mora se proslaviti dostojno; i njemu na čast postaviti se mora spomenik, pa ne spomenik bronast ali kamenit, temveč v podobi dobrodelnega namena in to je:

Slomškova ustanova.

V to svrhu sestavil se je v rojstnem kraju Slomškovem, na Pomkvi, poseben odbor, ki bo nabiral po vsem Slovenskem prispevke za to ustanovo namenjeno slovenskim dijakom, v prvi vrsti štajarskim in koroškim. Razumništva nam še vedno nedostaje in da nam ga nedostaje, krive so ponajveč slabe gmotne razmere slovenskega dijaka.

Odbor za Slomškovo ustanovo obrača se toraj tem potom do vseh sinov matere Slovenije, naj prispevajo po svojih močeh v ta blagi in koristni namen. Pozivljajo se posamezniki, posvetni in duhovni, pozivljajo se pa tudi različna narodna društva in denarni zavodi, da pomagajo vsak po svoji moči našemu plemenitemu početju do zaželjenega namena. Vse stanove je ljubil blagi Slomšek, za vse stanove deloval je neustrašeno, vsem je bil voditelj in učitelj, posebno pa je bedel njegov plemeniti duh nad

našo mladino. Slovenci, tudi mi gledamo nade polno in ponosno na mladino slovensko, tudi nam je do tega, da doseže ona svoj smoter, da postane vredna naslednica velikega svojega očeta Slomškega. Pomagajmo jej toraj do smotra, podpirajmo jo zlasti gmotno in prispevaj slehern svoj obolos za „Slomškovo ustanovo“, da se bo mogla ob stoletnici Slomškega že podeliti.*

Državni zbor zopet otvorjen.

Da niso časi tako resni, ko pomeni vsak mirovajoč dan občutno zgubo pri tako potrebnih preosnovah državnih naših razmer, zadovoljni bi bili, ako sploh zaspri naš parlament na večno, nam vsaj ni treba poslušati dan na dan surovosti nemških poslancev, ni treba slovanskim poslancem prejemati nemških zaušnic, katere pečejo neposredno avstrijski naš čut, slovanski naš narodni ponos.

Vse to se namreč začne znova dne 26. t. m. Ta dan sklican je zopet naš državni zbor k novemu zasedanju.

Prašamo le, k čemu ta brezupni poskus? Kje je med politiki le jeden toli lahkoveren, da bi se nadjal od sedanjega našega parlamenta količkaj vspeha? In ako je o popolni njega nevespešnosti preverjen vsak, ki opazuje poskuse neposredno, kako si je misliti, da bi stavili mero dajni činitelji v ta parlament še kaj nade, ter da skličejo istega k novemu zasedanju. Kdo bo imel koristi od tega, da se pokliče zbornico za nekaj dni na ravs in kavs na Dunaj — več nego nekaj dni ista itak zborovala ne bo, tem-

* Slavna uredništva slov. listov se uljudno prosijo, da ponatisnejo predstoječi poziv in agitujejo se svoje strani za „Slomškovo ustanovo“. Denar sprejemlje in daje natančneje pojasnila „odbor“ in iz prijaznosti tudi uredništvo „Domovine“, ki bo priobčevalo vsa darila in njih p. n. darovalce.

LISTEK.

Naš cesar je viteški cesar.

Govoril nadučitelj Fr. P... k pri cesarski slavnosti dne 18. avgusta t. l. v Mozirji.

Burno leto 1848. je cesarja Ferdinanda prisililo, da je sklenil odstopiti od vladarstva ter isto izročiti drugim krepkejšim rokam. Postavno bi bil moral vlado prevzeti njegov brat, nadvojvoda Franc Karol; pa tudi ta se ni čutil dosti močnega, da bi bil zamogel pomiriti razburjene politične duhove. Tako se je sklenilo, da prevzame vlado njegov še le 18 let stari sin nadvojvoda Franc Jožef. Ko se mu je ta sklep naznanil, bil je jako potr, kajti dozdevalo se mu je, da je premlad in premalo izkušen za vladarstvo v tako hudih in nemirnih časih. Končno pa se je vendar udal, spoznavši, da se božji volji, katera ga kliče na slavni habsburški prestol, ustavljati ne sme. Z besedami: „Srečno, moja mladost“ je naznanil, da je pripravljen prevzeti vladarstvo svojih očetov in prednikov. Da prevzame cesarsko krono nadvojvoda Franc Jožef, bilo je odločeno že mesca novembra 1848. leta. Vendar je pa to skoraj do zadnjega trenutka ostalo tajnost. Dne 2. decembra 1848. leta pa so se vsi višji državni dostojanstveniki duhovskega in posvetnega stanu pozvali, da se zberejo v polni paradi

v škofovski palači v Olomucu, kjer je takrat cesar Ferdinand prebival. Vse je bilo radovedno, kaj to pomeni. Okoli 8. ure zjutraj pa je vstopil cesar Ferdinand ter je v navzočnosti celega cesarskega dvora in vseh drugih visokih dostojanstvenikov naznanil, da odloži cesarsko krono in da isto prevzame njegov nečak, nadvojvoda Franc Jožef. Z besedami: „Bog te blagoslovi, bodi priden in vsegamogočni Te bode varoval“ je potem odstopivši cesar Ferdinand svojega go spoda in vladarja pozdravil. V tistem hipu raznesla se je ta nepričakovana novica po vsem mestu in hitro se je to razvedelo tudi po celem državi. Minister Schwarzenberg odpotoval je takoj v Kromerž, kamor se je bil državni zbor sklical edino v ta namen, da zasliši in sprejme velevažne državne novice.

Vsi avstrijski narodi pa so bili nastopa mladega cesarja silno veseli, kajti vse je čutilo, da se pripravljajo velike spremembe v državi, pa je tudi vse vedelo, da nihče drugi ni tako sposoben, državo v novem duhu prenoviti, kakor ravno nadvojvoda Franc Jožef, katerega je radi njegove uljudnosti in temeljite izomike že takrat vse visoko častilo in spoštotovalo.

Vse te nade je mladi vladar izpolnil že s manifestom, s katerim je naznanil nastop svojega vladarstva avstrijskim narodom. Ko so besede tega pomembnega manifesta zadonele po

širni naši državi, zavladao je povsod neizmerno veselje in radost; vsaj so pa tudi bili prav angelski glasi, ki so državi lepšo in boljšo prihodnost oznanjevali. V tem manifestu namreč pravi mladi vladar: „Prepričani o velikem pomenu svobodnih in času primernih naprav, nastopimo vlado z zaupanjem, katero nas dopelje do srečne preosnovitve in pomladitve celega cesarstva. Na podlagi prave svobode, na podlagi ravnopravnosti vseh narodov, kakor tudi udeležbe narodov pri zakonodajstvu se bode naša staroslavna očetnjava z novega povzdignila v starem svojem veličanstvu; s pomlajenimi močmi se bode dvignila mogočna stavba, ki bode trdno in krepko stala v razburjenih valovih časa, ki bode pa tudi prostorni dom za vse narode raznih jezikov, kateri so pod žezlom mojih očetov z bratovsko zvezo združeni.“

Takih besed avstrijski narodi še popred pač niso nikdar slišali in ni se toraj prav nič čuditi, da so se besede silno razvnele in ogrele srca vseh narodov; s temi besedami se je novi že itak priljubljeni vladar svojim podložnikom še bolj prikupil. Povsod zavladao je največje, da, nepopisljivo navdušenje in vse je bilo prepričano, da stoji Avstrija na pragu novih in velikih dogodkov.

Mladi vladar pa takrat gotovo ni mislil, koliko mu bode premagati težav, predno se nje-

več zasedanje zna biti celo krajše, nego dose-
dajna novega zistema. Dobička bodo imeli edino
oni poslanci, kojim je med potovanjem pošel
drobiž, kakor je to pri Wolfu in nekterih demo-
kratskih poslancih.

Vse to je dobro znano državnim voditeljem,
sklicevateljem parlamenta. Ti vedó predobro, da
ne dosežejo ničesar, ker pa v kljub temu sklicu-
jejo zbornico, igrajo le ulogo, ki ne koristi ne
stvari ne namenu, nego le tajnim nakanam.

Pri zaključanju 14. zasedanja bilo je splošno
prepričanje, da je zboroval avstrijski parlament
na podlagi sedajnega krivičnega zistema zadnje-
krat, da se isti poruši ter zgradi nov, povsem
odgovarjajoč pravičnosti državnega preobrata po
50 letih. Toda sedaj vidimo, da do tega še ni
smelo priti, naravna prava in narodne pravice
še ne predrejo debelo kožnatega 19. stoletja. To
stoletje imajo Nemci takorekoč v zakupu v Av-
striji, izrabiti hočejo še zadnja leta, predno se
odmaknejo z nadvladujočega pozorišča.

Kakor nosi v naši državi vsaka javna
uprava, namenjena razven Nemcem še drugim
narodnostim, vidni znak strankarstva nemški
prevladi v korist na sebi, tako seveda ni smelo
ostati brez tega vpliva najvišja ustavna posre-
dovalnica — državna zbornica.

Avstrijski parlament je osnovan na tako
trbli podlagi, da se ni čuditi, kako vse poka in
hřešči, kakor hitro se zberejo poslanci v njem.

Kaj čuda! Saj se ni poverila ta prevažna
duševna stavba vsem bodočim solastnikom par-
lamentu, nego je dobil Nemeč Schmerling brez-
mejno oblast, za načrte in izvršbo. . . . Kar pa
gradi Nemeč, kakor je bil na krmilu Schmerling,
za Nemce in Slovane, pa že lahko vemo v za-
naprej, da nas bo občutno — gulilo.

Schmerling nam je podaril volilni red, ki
tvori nemški centralizaciji in nemški prevladi
toplo, varno gnezdice, iz katerega se izleže dan
na dan vsa ona strupena nemška golazen, ki
nas Slovane korak na korak preganja in trpinči.
Tukaj mislimo namreč na vse krivične zakone,
naredbe in sklepe, kakor smo jih dobili kot sad
nemške centralizacije.

Kakor pa vsaka krivica, omahovati je za-
čela za lanskega leta tudi ta prevlada v sredini,
že se je slišal skoraj polom, le nemška obstruk-
cija rešila jo je z brezkončnim krikom in kruto
silo, toda le na videz.

Takozvanih zaščitnikov in voditeljev te naj-
višje uprave glavna naloga bi sicer bila, storiti
vse, da se okuženi in gnili deli odstranijo ter
da stopi na njih mesto zdrave, sveže preosnove,
vredne našega napredujočega stoletja. To pa se
ni zgodilo, ter se niti sedaj ne zgodi, a to —
vedoma in namenoma.

Vlada bi bila pripravljena preje najeti še
jednega Schmerlinga, dati se izbrcati od zad-
njega obstrukcijskega postopača, samo Nemcu

se nikar zameriti, privilegija Nemcem za nad-
vladje nikjer krčiti.

Skoraj gotovo slišimo v kratkem že znani
grdi vrišč iz avstrijskega parlamenta; tedaj se
bo reklo: gre se za nagodbo z Ogrsko, ki ima že
skrajni termin, gre se pa tudi za jezikovne na-
redbe, za ohranjenje nemštva vsaj ob golem
življenju.

Mi Slovani vemo seveda, kako je tak krik
obrabljen in prisiljen: nemškega nadvladja si ne
morejo več vzdržati vzlic svoji centralizaciji
in naklonjenosti od vseh najvišjih faktorjev.

Nemška premoč je oslabela po naravnih
zakonih, ista se mora zrušiti prej ali slej, vse-
kakor pa ji vzajemni in jednako tlačeni Slovani
ne pustimo preživeti tekočega stoletja.

Tu ni več zdravnika, ne pomaga ne Schmer-
ling, ne Thun, niti steganje rok čez mejo.

Celjske novice.

(Zelo važen shod.) priredi prihodnji torek
13. t. m. kršč. soc. pol. delavsko društvo „Na-
prej“ v Celji v „Narodnem domu“ ob desetih
dopoludne. V I. delu se bodo pojasnjevale se-
danje razmere delavcev, njih število in mišljenje
v posameznih krajih. Blagovolite vsi, ki se zani-
mate za delavsko gibanje, o tem pozvedovati,
na shodu poročati, in, če mogoče, prinesiti zapi-
sano s seboj za nadaljno poučilo in navodilo. V
II. delu bodemo se posvetovali o imenitnejših
tovrstnih vprašanjih. Poročali bodo ti le gospodje:
1. Dr. Matek: „deljenje“ — 7. zapoved — občni
blagor. 2. G. Tomažič: občna volilna pravica. 3.
Dr. Karlovšek: dopisovalnica. 4. G. Antloga: libe-
ralizem in njegov vpliv na delavstvo. 5. Gosp.
P. Gregorc: o delavskih stanovanjih. 6. G. Šebat:
socializem in narodnost. 7. g. Ivan Kregar: ne-
deljski počitek. 8. G. Drag. Hribar: žensko in
otročje delo po tvornicah. 9. G. Muršec: dolžnost
delodajalcev do delavcev. 10. J. M. Kržišnik: kaj
dosegajmo za prvi čas. 11. G. Rebek: posre-
dovalnica za delo in naša organizacija. Vabljeni so
vsi družboslovci in delavci in njih prijatelji, da
se udeleže v prav obilnem številu tega važnega
shoda, ki ima dat. imelj našemu daljnemu so-
cijalnemu delovanju.

(Kakšno je celjsko nemštvo?) Celjsko nem-
štvo je znotraj votlo, zunaj ga pa ni nič. Peščica
privandranih Nemcev še ne more tvoriti nobe-
nega nemštva. Glavno jedro, rekel bi, steber
celjskega nemštva je naše nemškutarstvo, to so
Slovenci, ki so zapustili svoj narod in jezik, si
zakrili obraz s krinko nemštva in kateri v svoji
zaslepljenosti pljuvajo v lastno skledo ter sram-
oté in zaničujejo lastno zibelko. Imena Kova-
čič, Stepišnik, Rakuš, Radakovič, Balant in
mного drugih nam pričajo to resnico. Nosilci
teh in sličnih imen so sinovi slovenskega naroda
in vendar se bojujeje proti Slovincem, pačijo
svoja imena po nemško, dá, oni pošiljajo celó

svoje služabnike proti nam, da nas izzivajo. Tako
smo srečavali za časa celjskih slavnosti neke
pestunje, doma iz Šmarja, ki so nas nalašč po-
zdravljale z nemškim „Guten Tag!“ in neredko
tudi celo s „heul!“ Te božice službujejo v Celji
pri naših odpadnikih, ki jih o priložnosti pošil-
jajo proti nam. Takošno je torej celjsko nem-
štvo; ker je ono znotraj votlo in ga zunaj nič
ni, se poslužujejo slovenskih služabnikov in slu-
žabnic, ki so mnogokrat tako neumni, da storijo
vse, kar jih uči nemškutarstvo budalo. Celjski
nemškutarji so se že tako navadili hoditi v naše
zelje, da se ne bodo menda nikoli spreobrnili,
dokler se ne bodo v jamo zvrnili. „Stara navada
je železna srajca!“ in pa „Kadar se svinja v
zelje navadi, treba je svinjo ubiti ali pa zelje
poseči!“ Druge pomoči ni, pri njih ne pomaga
nobena maža in noben poduk po pogovoru:
„Norca učiti je toliko kakor mrliča buditi!“

(V dosmrtno ječo) obsodilo je tukajšno
okrožno sodišče pred porotniki dne 3. t. m. biv-
šega posestnika na Pečovniku pri Celju, Mihaela
Kummer, ker je večkrat požigal mestni gozd ter
učinil s tem škode za 350 gl.

(Pri celjski pošti) dogajajo se zadnje dni
že zopet nepravilnosti in stare predrznosti urad-
nikov. Naš celjski narodnjak zahteval je, kakor
običajno, tudi te dni nakaznice in znamke slo-
vensko. Toda predno je zahtevano dobil, imelo
je celo osobje skupno konferenco, po kateri se
je naprošeni uradnik pridušil, da še ni slišal
celo svoje življenje besede „nakaznica“ ali
„znamka“. To je tudi skoraj verjetno, ker ve-
čina naših uradnikov pride iz Solnograškega in
Tirolskega, dočim jih naši domačini med Nemci
nadomestujejo. Te rane ne bomo prej ozdravili,
dokler se ne bo kateri naših poslancev potrudil
ter interpeliral vlado na podlagi najnovejšega iz-
vestja, koliko je v naših uradih obeh jezikov
zmožnih, koliko pa le samo nemških uradnikov.

(Celjska mestna policija) imela je po po-
ročilu v mestnem zastopu tri dni in tri noči
neprenehoma službo za časa pevske slavnosti v
Celji. Ker so Slovenci praznovali le jeden dan
njih slavnost, je ta policija oba dva druge dneva
imela čuvati celjsko fakinažo in skrbeti za nje
varnost, ker so bili tu tuji nemški kolesarji in
razni „hajlarji“. Zakaj mučite vi mestni očetje
po nepotrebnem mestne stražarje? Saj sodruga in
enaka golazen bi bila itak odisla spat, precej ko
bi bilo zmanjkalo šnopsa in pijače. Drugič le
bolj previdno!

(Celjska policija uradno — pohvaljena.)
Celjski očetje sklicali so dne 2. t. m. občinsko
sejo, da prerešetajo še enkrat slovenske slavnosti.
„Doktor Janez od Skale“ začel je namreč ob-
čutno ožemati neljubega svojega tekmeča —
župana, češ, kaj misli županstvo ukreniti, da
se zadosti užaljeni avtoriteti samostojne mestne
občine Celje. Omadeževali so baje ugled orožniki

gove člage želje uresničijo; on gotovo ni mislil,
da bode mnogo ovir tako velikih, da mu jih
niti premagati ne bode mogoče, pred vsem pa
se gotovo ni nadjal, da mu bode usojeno celih
50 let voditi državno krmilo. In danes ko je
dospel tako rekoč že do večera svojega plodo-
nosnega življenja, lahko mirno in ponosno reče,
da je svojim besedam in obljubam do pičice
zvest ostal, da se je ves čas prizadeval iste
uresničiti in ako se mu to ni popolnoma posre-
čilo, tedaj pač temu ni kriv on sam, temveč
tisti, ki so mu storili nepremagljive ovire.

Avstrija pa je z nastopom Franca Jožefa
dobila prav viteškega vladarja, viteškega pravim
v besede celem pomenu. On je viteški vladar
po svojem pogumu in neustrašljivosti, po kre-
posti svojega srca, po svoji trdi in krepki volji,
po svoji modrosti in velikem duhu. Svoje ple-
menito srce pokazal je premnogokrat že kot
nadvojvoda. Koliko prigodkov pripoveduje se
nam iz njegovih mladih let, zlasti pa iz njego-
vega poznejšega življenja, ki vsi pričajo, kako
blago, kako plemenito je njegovo srce. Koliko
časa bi pač potreboval, ako bi hotel vsa nje-
gova blaga dejanja izvirajoča iz njegovega ple-
menitega srca naštetiti? Naš presvitli vladar po-
kazal je svojo res redko plemenitost v brezšte-
vilnih dejanjih, ki vsa živo pričajo, kako velika
je njegova ljubezen do bližnjega, do trpečega

človeštva sploh. Njegova preblaga roka je vedno
odprta, ona neprestano deli darove in olajšave
na vse strani, in ni ga človeka, ki bi, ako se je
v svoji nesreči obrnil na svojega vladarja, pri
njem ne bil našel podpore in tolažbe. Ob času
strašnih povodenj, hudih potresov in groznih po-
žarov prišel je naš mili vladar navadno sam
nesrečnike tolažiti, kakor je bil tudi on vselej
prvi, ki je v najhujši sili z velikanskimi svotami
v denarjih na pomoč prihitel. In koliko je šte-
vilo dobrodelnih cesarskih ustanov, koliko je
število človekoljubnih naprav in zavodov, kateri
so se ustanovili naravnost na željo in po pripo-
moči vladarjevi. Vladar pa, ki tako po očetovsko
skrbi za svoje podložnike, ki se v sreči z njimi
raduje, v nesreči pa z njimi žaluje, ki se nepre-
stano trudi povzdigniti blaginjo svojih podanikov,
ki v ta namen ogromne svote žrtvuje, tak vla-
dar je v istini viteški vladar, in tak vladar je
naš presvitli cesar Franc Jožef I.

Pravega viteza, hrabrega in neustrašljivega
junaka pokazal se je pa naš vladar tudi takrat,
kadar je bilo treba slavo in čast domovine braniti
z mečem v rokah, kadar je bilo treba stopiti
pred krutega sovražnika ter se brez strahu
podati v smrtno nevarnost. Že kot 18letni mla-
denič se je pri Sv. Luciji na Laškem tako
hrabro in junaško boril z Lahi, da ga je slavni
vojskovodja Radecki očitno pred vsemi pohvalil.

S tem junaštvom odlikoval se je Franc Jožef
tudi pozneje kot vladar in ravno to junaštvo
je naše cesarstvo obvarovalo, da v strašnih
vojskah ni omagalo temveč je isto svoje meje
še razširilo.

Kot prav viteški vladar je Franc Jožef
zlasti ko neutrudni pospešitelj telesne in du-
ševne blaginje vseh svojih narodov. On se je
ves čas, kar vlada, trudil in se še trudi, svoje
narode povzdigniti v gmotnem oziru, prizadevali
si je neprestano utrditi njihovo blagostanje ter
povzdigniti njihovo vsestransko izomiko. V tem
oziru začne se z nastopom njegove vlade v zgo-
dovini narodov avstrijskih sploh in našega slov.
naroda pa še posebej čisto nova doba; da, v
letu 1848 lahko rečemo, pade prvi narodni pre-
porod našega ljudstva. Pred letom 1848. pri nas
o kaki narodni zavednosti ni bilo ne duha ne
sluha, izobraženih svojih mož sploh nismo imeli
in še tisti, ki so bili, so se z malimi častnimi
izjemami, dospevši v višje službe, svojemu rodu
izneverili; narod pa je v svoji nevednosti in
brezzavesti životaril. In danes po preteku 50
let, kako se je naša narodna zavednost povsod
vzbudila in vtrdila, kako lepo se je razvilo naše
narodno slovstvo, koliko imamo omikanih mož
v vseh, tudi v najvišjih službah! In čegava zra-
sluga je to v prvi vrsti? Gotovo le tistega, ki
je sedé na cesarskem prestolu dejal, vsi narodi

s tem, da so zaprli Ochsja v kljub vsestranskemu ugovarjanju. Župan je odgovoril, da se je vložilo pritožbo zoper tako samooblastno postopanje jednega orožnika, da pa še ni zvedel, kakšna kazen ga je vsled tega zadela. Istočasno je izjavil župan slovesno, da si je stekla celjska policija omenjene dni vsestransko priznanje in najvišjo pohvalo; kajti njej je bilo prenašati glavno pezo stroge službe, ker orožništvo in vojaštvo ni poznalo ne krajevnih razmer, ne — oseb. Edino policijo je zahvaliti, da ni tekla iste dni vsled vsestranske razburjenosti — kri; da so tekle smrdljive tekočine po glavah Slovencev, za to vendar policija ne more, ki pozna — ljudi in kraj. Na županov predlog izreče se mestni policiji jednoglasno popolno zaupanje ter pohvala občinskega zastopa. Štepišnik se je zopet zadovoljno vsedel, svoj namen je dosegel. Sedaj še le poznamo celo nalogo policijskega službovanja v Celju. Prvo je treba poznati mestnemu stražniku krajevnih razmere, da ve, v katerih ulicah ne sme motiti zbirajočo druhal, ter kam jo lahko tudi sam pobriše, ako kje obdelujejo njemu „znane osebe“, slovensko žrtev; da je poznanje oseb prevažno, videlo se je pri onih orožnikih, ki niso poznali prepomembne postave Ochsja, nego so istega smatrali za navadnega pouličnega capina ter ga kot takega tudi vklelili. Celjski policaji pa poznajo svoje ljudi, ter bi izvestno ne storili nikoli take — netaktnosti; zato jim javna pohvala.

(Dr. G. Beck) zagrizen sovražnik Slovencev in velik prijatelj slovenskih grošev, misli, da je vstvarjen za ubijalca naših kmetov. V nedeljo vozil se je na biciklu iz Žalca proti Celju. Pred Levcem napadel je nekega mimoidočega kmeta, ga najpoprej s pestjo pobil v jarek ob cesti in potem še ustrelil nanj. Kaj li mislijo ti pritepenci? Gorje, če se naši kmetje zavedo in bodo začeli tem „gospodom“ vračevati z obrestmi njih surovosti in napade.

Volilski shod v Rajhenburgu.

Na stotine vrlih mož se je zbralo dne 28. avgusta t. l. v prostorih g. župana Unschulda, da slišijo poročilo svojega deželnega in državnega poslanca č. g. J. Žičkarja. Niti velika cesarska slavnost v Krškem, niti rosno nebo ni odvrčalo volilcev od shoda.

Predsednikom shoda bil je izvoljen župan stolovniški, g. Anton Kunej, ki je v krepkih besedah pozdravil volilce in poslanca, rajhenburškega rojaka. Nato je povzel besedo g. poslanec. Povedal je, da danes že 18. krat poroča letos, preostanejo le še trije sodnijski okraji, kjer še ni poročal. Hvaležno in priznalno spominja se umrlega g. cesarskega svetnika Jermana, ki je bil njegov prednik kot deželni poslanec. Potem poroča obširno in temeljito o svojem delovanju

v deželnem zboru. Poda sliko zadnjega zasedanja, našteva krivice, ki se gode Slovincem, ki tvorijo tretjino štajarskih prebivalcev, kaže trud svoj in tovarišev, da bi slov. volicem priborili vsaj nekaj drobtin. Pa le malo so dosegli; važne predloge o brezobrestnem posojilu vinogradnikom, o poldnevem šolskem poduku i. dr. je vrgla nemška liberalna in nacionalna večina pol klop.

Potem poroča g. poslanec o državnem zboru. Razloži svojo in tovarišev izvolitev v zbornico, o delovanju pa ne more govoriti, ke je bilo neomogočeno po divji obstrukciji nemških razgrajčev. Ker je videl, da ne more v zbornici do besede, potrkal je z zasebnimi prošnjami pri posameznih ministrih. Naposled raztolmači g. poslanec našo nagodbo z Ogrsko, govori o krivicah, ki se nam gode v uradih, posebno pri deželnem nadsodišču v Gradcu in končno pozivlje volilce, naj se oklenejo vrlih narodnih društev „Naša straža“ in „Družba sv. Cirila in Metoda“. Pol drugo uro trajajočemu, tehtnemu in dobro premišljenemu poročilu je sledilo burno odobravanje in krepki „Živio“-klici, ki so se ponavljali, ko se je g. predsednik zahvalil g. poslancu in mu izrekel popolno priznanje in zaupanje.

Nato stavi in utemeljuje domači g. kaplan še tri resolucije: 1. o slov. vseučiljišču v Ljubljani, 2. o slov. nadsodišču v Ljubljani in 3. o slov. uradovanju državnih uradnikov. Končno razloži pomen cesarjeve petdesetletnice in papeževe šestdesetletnice ter prosi od zbranih oblastila, da se cesarju in papežu primernim potom izrazi udanost in zvestoba. Navduševalnim besedam sledilo je tudi navdušeno pritrjenje. S tem je bil volilski shod, ki se je vršil v najlepšem redu, skončan.

Spodnje-štajerske novice.

(V mariborsko semenišče) vsprejeti so iz med 86 prosilcev naslednji dijaki: J. Ahič iz Loparjev, M. Barbič iz Vidma, J. Bogovič iz Artiča, K. Brezočnik iz Št. Lovrenca nad Mariborom, Fr. Janžekovič iz Št. Lovrenca v Slov. goricah, K. Kranjc iz Št. Jurija ob Ščavnici, J. Levec iz Št. Martina pri Gornjemgradu. L. Mastnak iz Slivnice pri Čelju, S. Medved iz Cir-kovic, P. Pavlič iz Št. Lovrenca nad Mariborom. S. Petek iz Št. Marjete niže Ptuja, J. Rajšp iz Spod. Polskave, J. Zorman iz Sv. Trojice v Slov. goricah in J. Žnidarič iz Središča.

(Župnijski izpit) so napravili č. g. J. Doberšek, Fr. Hurt, K. Kačičnik in A. Veternik.

(Sadno razstavo) in shod sadjarjev priredi v proslavo 50letnega vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. „Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko v Žalcu“ dne 17., 18. in 19. septembra 1898. leta v prostorih „Narodnega doma“ v Celji. Dne 17. septembra dopoldne ob 8. uri otvoritev razstave. Dne 18. septembra ob

10. uri dopoldne zborovanje sadjarjev. Dne 19. septembra ob 4. uri popoldne zaključba razstave. Po shodu sadjarjev dne 18. t. m. v Celji bode pri banketu cena kuvertu 1 gl. 20 kr. Vse one gospode sadjarje, kateri se želijo udeležiti banketa, prosimo da naznanijo to kmetijski zadrugi v Žalcu do 13. t. m. in vpošljejo dotično svoto, na kar se vpošlje vstopnica. Vsi oglasi in vse pošiljatve naj se pošljejo frankovano kmetijski zadrugi v Žalec. Vstopnina k razstavi je za osebo 10 kr. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor zadruga.

(Hmelj v Savinjski dolini) uspel je letos dobro ter mu je tudi cena precej primerna. Plačuje se ga kilo 120 gl. do 140 gl., v Žatecu na Češkem pa je cena savinjskemu hmelju 156 gl. do 170 gl. ter je tudi povpraševanje po njem zelo živahno. Ker imajo večji posestniki 10—25 meterskih centov hmelja, vrgel bo isti našim Savinječanom precejšno premoženje.

(Lenkovo gardo v Št. Petru v Savinjski dolini) zadel je hud polom. — Lenkovi podrepički v Št. Petru odlikujejo se istotako, kakor povsod nemškutarji s tem, da so bolj surovi in neotesani, kakor najslabši hlapci. — Opazuje se tudi res povsod na Slovenskem, da Slovenec, ki je pošten in olikan, ne postane nikoli nemškutar in le kaka pleva in sodrga se izneveri svojemu narodu in prestopi v nemčurski koš. — Lenkova nemškutarska garda se toraj odlikuje po svoji surovosti. — Če so Slovenci napravili kje kako veselico zase, pridrla je nemškutarska druhal tjekaj razsajat. Tako je napravila ta druhal, ko so Slovenci v Št. Petru žgali kres sv. Cirila in Metoda. — Enako je tudi divjala ta garda zaradi tega, ker so domači fantje iz Št. Petra se shajali skupaj ter se učili peti. Pa tokrat jim je grdo izpodletelo. — Dne 7. aprila zvečer bili so namreč v Dobertejši vasi v hiši Petra Četina domači fantje, kjer so imeli pevsko vajo. Po pevski vaji so pa se med seboj zabavali, naročivši si sodček piva. Ko se tako mirno zabavajo, pridere se naenkrat velika druhal razgrajčev iz gostilne Šribarjeve pred hišo s klicem „Slovenci auf!“ ter naskoči čisto po razbojniško Četinovo hišo. Ker je Peter Četina hišne duri hitro zaprl, odlomili so si od plota planke ter začeli s temi po hišnih vratih in steni nabijati ter kamenje v lopo in v hišo skozi okno metati. Zaradi tega divjanja poklicalo je okrožno sodišče v Celji te junake k obravnavi na 25. avgusta t. l. ter so dobili Matevž Štorman in Franc Kolenc iz Št. Petra ter Miha Golavšek iz Št. Pavla po štiri mesece zapora poostrenega s postom, Franc Puncer, Peter Divjak, Franc Divjak in Martin Štorman iz Št. Petra ter Anton Rogl iz Št. Pavla pa po šest tednov zapora poostrenega s postom. — Dobro je zares, da se še nahajajo oblasti, katere takim rogačem, kakor jih ima nemškutarska garda v Št. Petru, nekoliko roge polomijo.

ste jednakopravni, vsi ste moji ljubljani otroci, vsi ste poklicani, da razvijete svoje duševne moči, da pridete do sreče in blagostanja, da povzdignete blaginjo, čast in slavo svoje domovine in svojega rodu!

O viteštvu njegovega velikega uma in duha, o njegovi prav vladarski modrosti pa pričajo zlasti premnogi zakoni, ki nosijo njegov podpis, zakoni, ki so po svojem bistvu preustrojili in prenovili celi notranji ustroj naše države in to v smislu potreb napredujočega časa. Leti zakoni so res pravi biseri v avstrijskem zakonodajstvu.

Neizmerne so nadaljne zasluge, katere si je naš viteški vladar pridobil na vseh toriščih človeške delavnosti. Takoj pri nastopu svojega vladarstva odpravil in preklical je vse tiste stare določbe in obvezila, katera so omejevala kmeta v njegovi svobodi in njegovih pravicah ter mu je izročil zemljo popolnoma v last. Čisto preustrojilo se je postopanje pri sodiščih, pri katerih se je uvedla javnost vseh razprav. Obrtstvo pospešuje novi obrtski zakon, občine dobile so samo svojo upravo. Koliko se je v tem času naredilo cest, prekopov, železnic; kako velikanško se je razvila pošta in vse, kar je ž njo v zvezi. Kako silno se je popelo in razvilo šolstvo! Koliko se je osnovalo nižjih in višjih učilišč; koliko se je ustanovilo obrtskih, kmetijskih in drugih strokovnih šol! Vse te in še premnoge

druge naprave so za notranji razvoj države velikanskega pomena, one so silno povzdignile splošno omiko, kmetijstvo, malo in veliko obrtstvo, trgovino in promet in tako tudi blaginjo narodno.

Na podlagi teh in mnogo drugih prekoristnih naprav se je cela država popolnoma v duhu novejšega časa pomladila. S to notrajno preustrojitvijo se je pa povzdignila tudi njena moč in njena zunajna veljava in tisti mladenič, ki je prevzel vladarstvo dednih svojih dežel v najburnejših časih, gleda danes ob zatonu svojih dni vse te dežele tesno združene v slavno in mogočno, od vseh drugih držav visoko spoštovano avstrijsko cesarstvo.

Koliko je pa bilo treba telesnega in dušnega napora, predno se je vse to doseglo in izvršilo, to pa ve le tisti sam, ki se je celi čas svojega vladanja ravnal po besedah slavnega prednika Jožefa II., ki je dejal: „Jaz sem prvi služabnik države in moram tudi tako delati.“ Kakor Jožef II., tako tudi naš presvitli vladar dela od ranega jutra do poznega večera in le prav malo časa mu je v odpočitek in odločenega razvedrilo. Sploh je on živi vzgled moža, ki svoje dolžnosti natančno in vsestransko izpolnjuje.

Da bi se sam prepričal o posebnostih in potrebah posameznih dežel, da bi sam zaslišal želje različnih svojih narodov, prepotoval je

večkrat celo cesarstvo. Vsako teh potovanj je bilo v svojih posledicah največjega pomena za dotično deželo, kakor tudi za celo državo.

V britkostipolnih urah pa, katere mu je Vsegamogočni tudi njemu v prav obilni meri prisodil, pokazal se je vselej moža prav viteške nravi, ki vse udarce prebritke usode prenaša potrpežljivo, s prav moško neupogljivostjo.

Naša širna in mogočna država pa obhaja letos slavnost, ki je velikega pomena v zgodovini Avstrije, ki bode svetu pokazala, kako vsi avstrijski narodi brez izjeme svojega vladarja ljubijo in spoštujejo, s katerim delijo žalost in veselje. Ta slavnost obhajala se bode širom cesarstva, od strmih Krkonošev do sinjega morja jadranskega, od visokih Karpatov do tirolskih snežnikov, obhajala se bode v vseh stanovih in krogih, obhajali jo bodo mladi in stari, mali in veliki in tudi mi smo se danes tukaj zbrali, da počastimo in proslavimo po skromnih svojih močeh tistega, ki je ponosen, biti deželni oče tolikim in tako različnim narodom, ki je srečen biti vladar v tako lepih deželah, kakor so avstrijske.

V kroni našega presvitlega cesarja ne manjka niti eden zlahten biser, poleg teh je pa tudi mnogo jako priostrenih trnov in prav lahko rečemo, da je le malo vladarjev, kojih vladanje bi bilo tako uspešno in plodonosno, kojim bi bili

(Iz Št. Pavla v Sav. dolini) se nam poroča o prelepi cesarski slavnosti dne 21. m. m. Vrlo izvežbani otroški igralci in igralki predstavljali so igro „Cesarska pesem“, ki se je res s cesarsko himno tudi zaključila. Prostori in oder bili so izborno lepo okrašeni, delo vnetih domačih deklic. Igralo se je še dve igri, žal, da se je moralo zadnjo, kakor tudi najlepše pesmi z bok nevihte opustiti. Največ zaslug za res srečno izvedeno veselico gledé mladine ima brezdomno neutrudna učiteljica, gđ. Cimperšek.

(Iz Vranskega.) Veseli dan je bil 25. avgusta ne le za šolsko mladino, ampak tudi za odrasle, ker tudi ti so se srčno radovali z nežno mladostjo. Praznovala se je namreč 50letnica slavnega vladanja Nj. Veličanstva, našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Jutranje vreme bilo je sicer neugodno, a v veselje vseh udeležencev slavnosti razjasnilo se je proti poldnevju nebo, tako, da se je zamogel dnevni vzpored dovoljno izvršiti. Ob pol devetih bila je sv. maša z blagoslovom. Po duhovnem opraviilu zbrala se je šolska mladež v okusno ozaljšanej, prostornej sobi družega razreda z mnogobrojnim občinstvom. Načelnik kraj. šol. sveta nagovoril je mladino ter jo v nemal k ljubezni in zvestobi do presvitlega cesarja; zatem pa se je vršila glediška igra „Cesarjeva podoba“ tako dovršeno in v srce segajoče, da so bili poslušalci do solz ganjeni.

Popoldne ob dveh nadaljevala se je slavnost v prijaznem brodskem hrastovju. Točno ob 2. uri odrine mladina, na čelu jej godba, s stariši, šolskimi prijatelji in dobrotniki vred na omenjeni, s cesarskimi in narodnimi zastavami in z venci ozaljšani prostor, kjer so po kratkem oddihu vranske gospe in gospodične učencem s kuhom, pečenko, svinjskim mesom in pijačo gostoljubno postregle. Med petjem in deklamovanjem patrijotičnih pesem, med igranjem otroških iger potekel je čas le prehitro. In ko se je k sklepu priredila vesela igra „boječi Matevž“, priklopela je živahnost do vrhunca. Vsaj pa zaslužijo krepki igralci in vrla Jerica javno pohvalo. Ob solnčnem zatonu odšli so učenci na svoja domovja, hvaležni svojim dobrotnikom in veseli izvrstnega zabavanja. Na to jubilejno cesarsko slavnost spominjali se bodo z veseljem vse svoje žive dni. Odrasli in stariši pa so še do trdega mraka pomenkovali na slavnostnem prostoru, kolike koristi so taki šolski izleti, kako vpliva na mehka otroška srca in vsprejemni duh mladine in kako potrebno je, da se že mladina vnema za patrijotični čut do presvitlega vladarja, da mu bode enkrat krepka podpora, kadar bode treba koristiti domovini z bistrim umom, varčnim gospodarstvom in telesno hrabrostjo.

(Šoštanjske razmere.) V Šoštanju ustanovili so „Šaleški Sokol“ ter predložili pravila

vsi podložniki brez izjeme tako iz celega srca udani, ki bi moral pa tudi toliko pretrpeti, kakor ravno naš vladar.

V svetovni zgodovini se bode naš cesar vedno slavil kot zagovornik miru, sprave in prave svobode, kot zaščitnik umetnosti in vede, kot varuh vere in pravega krščanskega življenja, kot oče ubogih in preganjanih, kot neumorni pospešitelj blaginje in vsestranske izobrazbe svojih narodov, kot ustanovitelj premnogih človekoljubnih zavodov, kot značaj poln milobe, priljudnosti in plemenitosti. Pobožnost, plemenitost, resnicoljubje in odkritosrčnost so značajne lastnosti našega vladarja, po posebni milosti božji petdesetletnega jubilaranta.

Po vsej Avstriji se veselje naj glasi,
Nebo pa mir in srečo naj na vas rosi,
Poguben duh nesloge pa naj od nas beži!

Te želje goji v svojem plemenitem srcu naš vladar, te želje polnijo pa tudi srca vseh poštenih rodoljubov, vseh pravih Avstrijanov. Ako se to izpolni, potem se bode razcvetela prava svoboda, pošteni in vsestranski napredek, utrdilo se bode splošno blagostanje in božji blagoslov se bode razlil na vsa naša dejanja in podjetja. V tej želji in v tej nadi kličemo iz globočine svojih src presvitlemu cesarju in vladarju k njegovi tako slavni petdesetletnici:

Bog ohrani, Bog obvari,
Nam cesarja, Avstrijo!

ravno taka, kakoršna ima „Celjski Sokol“ v potrjenju namestništvu. Namestništvo pa je ista vrnilo, češ, da so nepostavna. Konečno se bo gospoda pri namestništvu seveda udala, le zavleči je treba tem nemirnim Slovincem vsako prošnjo do skrajne meje. Baje so to odklonitev priskrbeli edini štirje šoštanjski Germani, ki so se nalašč z bok tega vozili v Gradec. Tedaj, glas štirih renegatov je v Gradcu več vreden nego tisoč Slovincem. Tudi vrlega okrajnega zdravnika bi kaj radi izpodrinili ter posadili na njegovo mesto dr. Lichteneggerja, ki ima že itak razven glavnega — lov na peteline — še preveč drugih poslov, no plačo dobiva celo tam, kjer ima na mestnika, n. pr. ogledovanje mrličev. O tem zdravniku še spregovorimo.

(Gornjigrad.) V Gornjemgradu prodaja nek trgovec samo nemške razglednice z napisom: „Gruss aus Oberburg bei Cilli, Steiermark“, in s tem menda misli povedati, da je Oberburg nemški trg. Žalostno je, da se popolnoma slovenski kraji oblačijo v nemško šaro, mesto da bi bilo njihovo lice tudi tako slovensko kakor je srce.

(Blagoslovljenje jubilejne kapelice sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico), katero je postavilo „Savin. podruž. slov. planin. društva“ — je bilo zadnji pondeljek dne 5. t. m. Slavnosti udeležilo se je približno 300 ljudij največ iz Luč, bili so pa tudi iz Solčave, Ljubnega, Rečice, Nazarij, Mozirja, Ljubljane, Gradca in celo iz Tirolskega. Tudi župnik Aljaž iz Dovjega pod Triglavom in vseučilišni profesor Frischauf sta bila navzoča. Svečano mašo je bral lučki župnik g. Lekše; prav primerno je pridigoval ljubenski župnik Dekort. Slavnost se je zelo vrlu obnesla.

(Pri Sv. Jederti nad Laškem) obhajala je šolska mladež tudi cesarjev jubilej. Razlika je bila le ta, da drugod po Slovenskem slavnostni govorniki zaključijo svoj govor z „Živio“, a tukaj je govornik, nadučitelj Scheligo intoniral trikratni „hoch“, kateremu so se vsi prisotni odzvali. Tako poroča vsaj prireditelj v graški „Tagespošti“. Ako mu že morajo izročeni slovenski otroci vpiti „hoch“, kaj čuda, da je odgojil lastne sine za najhujše celjske heularje.

(Od Save) Utonil je dne 1. t. m. posestnik Miha Švajger iz Orehovega. Vračal se je s sejma iz Radeč na Kranjskem. Nasproti svojemu domu klical je, da bi ga kdo šel prepeljati prek Save, ker ni bilo nikogar, ki bi znal voziti, podal se je v vodo, da bi jo prebredel. Ker je bil oblečen in je imel pri sebi nekaj novokupljenega blaga so ga deroči valovi odnesli. Zapustil je udovo in štiri male otroke. Imel je pri sebi okoli 100 glđ. denarja in uro. Kdor bi ga izvlekel iz vode, se prosi, da bi to naznanil županstvu Sevnica, ali pa naravnost udovi, Antoniji Švajger, Orehovo pri Sevnici ob Savi.

(V Rajhenburgu) postavijo cesarjev kip, obstoječ iz bronaste doprsne podobe z mramornim podstavkom.

(Na Vidmu) so dne 30. avgusta t. l. praznovali 25letnico svojega mašništva sledeči preč. gg. duhovniki: domači dekan H. Verk, ki je bil svoje tovariše k sebi povabil, kanonik dr. Mlakar iz Maribora, dekan Kralj iz Zavrča, župnik Ribar iz Št. Vida pri Planini, župnik Prešeren iz Koprivnice, župnik Fischer iz Dola pri Hrastniku, župnik Frece iz Bele vode, župnik Jurkovič iz Št. Petra pri Mariboru in župnik Vtičar iz Zagorja pri Kozjem.

(„Bralno društvo na Dobrni“) priredi dne 11. septembra t. l. v proslavo 50letnice presvitlega cesarja cesarsko slavnost in veselico s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav. 2. Slavnostni govor. 3. Srečkanje. 4. Prosta zabava. Veselica prične se ob 3. uri popoldne. Ker se pričakuje izvanredne govornike, se vabi k obilni udeležbi.

(Na železniški postaji v Poljčanah) je za uradnika med ostalimi zagriženci še posebno nek bivši „šulferajnski učitelj“ — ime mu je nekako podobno izdajalec — ki trdovratno in arogantno odgovarja na slovensko besedo le nemški, a ko ga je nedavno nek popotnik opozoril, da ni več nemščine — kar sicer uradnika nič ne briga, koliko jezikov kdo zna, — začel ga je ta Prus smešiti, češ, to bi bilo žalostno, da bi tukaj ne znali nemško. Ko je užaljeni potnik zahteval pritožno knjigo, reklo se mu je, da ima isto načelnik v svoji sobi zaklenjeno, a sedaj ga baš

ni doma. Povprašali homo resno pri ravnateljstvu, je li pritožna knjiga samo zato, da jo ima načelnik zaklenjeno pri sebi ter ni-li ravno to žalostno za uradno osebje, da smeši potnike in njih jezik, ki je deželni jezik.

(V Zgornji Polskavi) se bode prihodnji torek t. j. 13. dne meseca septembra t. l. proslavljala 50letnica vladanja našega presvitlega cesarja. Na predvečer bo bakljada in drugi dan slovesno blagoslovljenje nove šolske jubilejne zastave. Popoldan veselica šolske mladine na vrtu kraj. šol. svet. g. Jožefa Hojnika.

(Iz Oplotnice.) Evo nekaj poročila o oplotniški veselici v proslavo 50letnega vladanja presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Veselica se je vršila sijajno, da si so nekateri Oplotničani na vse pretege z raznimi kosmatimi lažmi odvrčali ljudi. Vdeležencev je bilo lepo število nad 400 in sicer razven domačinov še vrli in res dobro došli gostje iz Konjic, iz Tepanj, iz Poljčan, s Prihove, s Keblja, s Št. Jungerte, iz Zreč itd. Pri slovesnosti so govorili kaj lepo predsednik društva „Sloga“ g. Bezenšek o pomenu slavnosti, zatem g. Dragotim Hribar o razvitku Slovincem pod vladavo presvitlega cesarja Fr. J. I.; potem je nastopil Frankolčan, g. prof. Bezenšek iz Plovdive ter dovršil o lepoti in krasoti naše domovine. Udeleženci so z vidnim veseljem poslušali navdušene govornike. Bili smo dobre volje, kakor more biti le Slovenec. Gostilničar, g. Založnik je pa tudi prostor pod krasnimi brajdami primerno okinčal ter z okusnimi jedili in dobro pijačo dobro postregel, za kar mu bodi hvala. Na svitlega vladarja odposlalo se je naslednjo brzojavko: Na stotine zbranih Slovincem pri praznovanju slavnosti vlade Vašega Veličanstva usoja si društvo „Sloga“ v Čadramu pri Oplotnici izrekati najponižnejšo udanost želeč: Bog vsegamogočni ohrani nam do najskrajnejše dobe človeškega življenja presvitlega vladarja.

(Oplotniški nemškutarji) nameravajo prihodnjo nedeljo, dne 11. t. m. pripraviti pri Kunaju svojim privržencem, hlapčonom i lačenbergerjem tudi veselico. Da bo tamkaj vse le v prusaškem duhu, da bodo pomilovanja vredni zaslepljenci morali na komando hajlati — kakor se že zdaj nekaj časa učijo — to je itak umevno! Podvrženci oplotniških nemškutarjev! Le na noge, le naprej po tej poti v pogubo sebi in svojim, dokler vas ne požro prusaški hajlovci!

(Ali je naroden učitelj) oni, ki ni naroden na nobeni slovenski, ceni časopis, dobiva pa zloglasno graško „Tagespošto“, za kojoj plačuje 18 glđ. na leto, da se divi, kako ista mesari slovensko učiteljstvo in ves slovenski narod. Taka „pergliha“ je namreč pri nekem nadučitelju pod Bočem blizu Rogatca. Vse za narod — in skoraj edini izobraženik v župniji pa prednjači s „Tagespošto“ kot bandero!

(Pri Sv. Florjanu pod Bočem) prenovili so prav okusno župno cerkev znotraj. Edino zaslugu preč. g. župnika Mat. Škorjanca, ki deluje z veliko vstrajnostjo in početvovalnostjo, z besedo in dejanjem, da se je povzdignila ta nekako zapuščena župnija do lepote in ugleda slovenskih fará ter je nastopila splošna vnetost med župljani za cerkev in šolo. Pohvalno opomnimo, da je bila razven gg. učiteljev župnikova največja zasluga, da so šolski otroci obhajali na cesarjev rojstni dan prelepo cesarsko slavnost na gori podružne cerkve Marije Lovrete na Ložnem. Na lastne troške priskrbel je največ č. g. župnik za kosilce otrokom in primerna darilca poedinim šolarčkom. Bila je to slavnost, kakršne še naše ljudstvo ni videlo od mladine. Vsa čast in hvala gospodu župniku, on je res pravi blagoslov za ondotno revno in zapuščeno ljudstvo.

(„Gornjeradgonsko kmetijsko bralno društvo“) priredi v nedeljo, dne 11. septembra t. l. po večernicah v proslavo 50letnice našega presvitlega cesarja v prostorih g. Škerleca, veselico s slavnostnim govorom, tamburanjem in petjem. K obilni udeležbi vabi domače kakor tudi sosedne narodnjake prav prijazno odbor. — Vstopnina 20 kr. za osebo.

(Pri Sv. Petru na Medv. selu) obhajali so šolski otroci ter mnogo župljanov cesarsko slavnost na prisrčen način. Slavnostni prostor bil je na lepi ledini, kjer so vsadili svojedobno šolski otroci cesarsko lipo. Slavnostni govor je

imel g. nadučitelj Strmšek. Z otroci vred bili so vsi odrasli udeleženci izvanredno veseli in zadovoljni nad srečnim vspehom veselice.

(Pri Sv. Duhu na Ostrem Vrhu) sta razpisani službi nadučitelja in podučitelja, oziroma podučiteljice. Ugodnostij, ki bi zamogle napotiti h kompetenci, je dovolj! Zdravo planinsko podjetje, — kraj je od turistov in romarjev mnogo obiskan, — ljubeznivo mirno ljudstvo, ceno življenja, ker so tri dobre gostilne in pa II. plačilni razred. Potem so pa tam gori ob nemško-slovenski meji (ta šola je edina čisto slovenska v arveškem okraju) tako zelo potrebni vnetih slovenskih učiteljev! Za narodno stvar deluje tam župnik F. S. Šegula; dal Bog, da bi se mu našel zvest soboritelj!

(Iz Majšperga.) V nedeljo, dne 11. septembra t. l. bode na travniku pri gostilni gosp. Franca Vobner velika šolarska slavnost v proslavo 50letnice našega presvitlega cesarja; tej pa sledi ljudska veselica. Vzpored: 1. Ob 10. uri slavnostna pridiga in sv. maša, pri koji pojo učenci. 2. Obed v gostilni gosp. Franca Vobner. 3. Po obedu gredo učenci k popoldanski službi božji. 4. Šolarska slavnost. Deklamovanje, petje in predstava igre „Cesarjeva podoba“. 5. Ljudska veselica. Igralo bode dvoje godb. Petje preskrbi domač mešan in moški zbor. Slavnostni govor bode govoril vrli podpornik in častni ud našega bralnega društva g. dr. Franc Jurtela, odvetnik v Ptuj. Predstavljala se bode tudi igra. Začetek slavnosti ob 3. uri. Vstopnina 10 kr. Preplačila se bodo hvaležno sprejemala, tembolj ker so troški veliki. Prav uljudno vabimo torej vse prijatelje narodnih veselice na to redko cesarjevo slavnost. Da bi se v prav velikem številu zbrali v majhni, pa lepi dolinici Majšperski, to so želje društvenega odbora.

(Šola pri Sv. Marku nižje Ptuja) priredi dne 11. septembra t. l. ob 2. uri popoldne na cerkvenem trgu cesarsko slavnost z gledališko igro otrok „Na Dunaj“, petjem in deklamacijami Ob 4. uri skupni odhod v bližnji gozdček. Tukaj ljudska veselica z zanimivim vzporedom. — Slavnost se vrši o vsakem vremenu. K prav obilni udeležbi vabi se vse prijatelje mladine najuljudneje.

(Hum pri Ormoži.) V nedeljo, dne 11. t. m. je tukaj popoldne šolska jubilejna veselica z deklamacijami, z nagovori, s petjem, z godbo, s telovadbo in pogostitvijo mladine. Dne 12. t. m. v jutro slavnostna sv. maša in potem v šoli razstava nekaterih šolarskih izdelkov. Vsi stariši, njih namestniki, prijatelji mladine in domorođci so k udeležbi presrečno vabljeni.

Šolsko vodstvo in načelstvo.

(Loperčice blizu Ormoža.) Dne 31. avgusta t. l. zarano ob pol 3. uri začelo je pri nas na sredi vasi goreti. Hiša posestnice Bogša je bila naenkrat v plamenu. Strah je bil velikanski; k sreči ni bilo vetra, zgorela je samo ta hiša, že drugokrat v 10. letih. Užgala je zlobna roka. Začetno so gasili sosedje, med katerimi sta se najbolj odlikovala Juršič Franc in Plavec Anton. Precej hitro je prišla požarna bramba iz ormoške okolice pod vodstvom načelnika Mart. Staniča, ki je pogasila ogenj in zabranila večo nesrečo. Hvala vsem pomočnikom, posebno požarnikom. Hiša je bila zavarovana.

(„Bralno društvo pri Mali Nedelji“) priredi dne 11. septembra t. l. veselico v proslavo 50letnega vladanja našega presvitlega cesarja s petjem, govori, tamburanjem in igrokazom „Eno uro doktor“. Začetek ob pol 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Iz Turja.) Dne 29. avgusta t. l. obhajala je tukajšna šolska mladina veselico v proslavo 50letnega vladanja Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I. Že na predvečer je oznanjevalo pokanje možnarjev in nedolžno petje mladine izvanredno slavnost, ktera se ima vršiti drugi dan. Ob pol 9. uri zjutraj zbrali so se šolarji v lepo okrašeni šolski sobi, od koder so se pomikali z zastavami v redni procesiji v cerkev sv. Štefana, podružnice sv. Jakoba na Dolu. Tukaj je bila pridiga o pomenu te slavnosti in slovesna sv. maša, med katero so šolarji prepevali prav lepo mašne pesmi; potem sta sledili zahvalna in cesarska pesem. Po dokončani službi božji poslali so se otročiči zopet nazaj v šolsko

sobo, kjer je gosp. učitelj Josip Topolovšek imel slavnostni govor, kteremu so sledili trikratni navdušeni „Živijo“-klici na presvitlega cesarja. Nadepolna mladež deklamovala je lepo število patrijotičnih pesmi in s prelepim petjem slavila cesarja, ob enem pa delala tudi čast neutrudnemu g. učitelju. Šolarji bili so tudi obilo pogoščeni s kruhom, klobasami in pijačo ter obdarovani z lepimi molitveniki v trajni spomin petdesetletnega vladanja Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I.

(Vremenska postaja na Cvenu) beleži v mesecu avgustu: Povprečna toplina 19.4° C, Najvišja toplina 8 ob 2 h. p. m. 28.0° C. Najnižja toplina 30. ob 7. h. a. m. 11.5° C. Največ padavin dne 9. 86 mm. Vsota padavin 327 mm. Število dni s padavinami 7, z meglo 5, z nevihto 4. Povprečna oblačnost 3.1.

(V Slavaticih) so sprožili nekteri pametni možje misel, da se postavi sredi vasi lična kapelica v spomin jubileja sv. očeta Leva XIII. in presvitlega cesarja Franca Jožefa I. To bi se dalo tem lažje izvesti, ker je neka oseba že davno nakazala za zidanje potrebno svoto denarja. Toda staroslovanski greh neslogo podedovali so tudi naši kmetje. Vsled nesporazumljenja ostala bode ta hvalevredna misel — le misel. Kdor pozna razmere naših kmetov, se temu ne bode čudil. Tembolj čudno pa se nam dozdeva, da takrat ni bilo nesloge med njimi, ko je koncem lanskega leta stavil nekdo nad vse pameten predlog, da se morajo obresti od vaških denarjev (nad 10 gld.) zapiti in to kar jeden večer. Pametneje bi vendar bilo, če bi vsaj nekaj darovali šolski družbi sv. Cirila in Metoda ali pa dijaški kuhinji.

(Pri Sv. Juriju ob Ščavnici) imel bo dne 11. t. m. g. Ivan Belé predavanje in razkazavanje o umni porabi sadja itd. Naj bi prišli poslušat vsi, ki se količkaj pečajo s sadjarstvom. Začetek po večernicah pri gostilničarju gospodu Vaupotiču.

(Sv. Anton v Slov. gor.) Gospod Radoslav Knaflič, nadučitelj pri Sv. Lenartu pri Laškem trgu, podaril je našemu bralnemu društvu 2 gld., za kar se mu izreka tem potom javna hvala.

(Iz vrh Pohorja.) V Tinji obhajali so dne 21. m. m. lepo cesarsko slavnost. Šolska mladina z učiteljstvom, dosluženi vojaki s prelepo zastavo ter nebrojno ljudstva zbralo se je v ta namen pri 922 m visoki podružni cerkvi sv. Urha. Po slovesnem sv. opravilu vršila se je slavnost pod stoletno košato lipo. Slavnostni govor pred ozaljšano cesarsko podobo je imel g. nadučitelj Tomažič. Po večernicah bilo je še le prav živahno. Nastopali so razni govorniki, otroci so peli igrali in deklamovali, godba je svirala, da se je razvil konečno nedolžen ples odraslih. Enake slavnosti še visoko Pohorje pač ni imelo.

Cesarska slavnost v Krškem.

Slovinci so radi dobre volje. Ta dobra volja gre človeku posebno takrat od srca, kedar ima zavest, da je kaj dobrega učinil. Ta zavest imeli so meščani v Krškem v nedeljo, 28. m. m. V spomin cesarjeve 50letnice blagoslovila se je na pol dodelana nova bolnišnica, darilo znane dobrotnice Krškega mesta gospe Hočevarjeve, izročili so se v občno porabo štirje novi vodnjaki in stolp gasilnega društva. S temi ceremonijami vred se je praznovala cesarska slavnost, kakoršna se sicer letos skoro povsod obhaja, toda s tem razločkom, da je bil ta praznik v Krškem zelo velike obsežnosti. Mesto je bilo čisto v zastavah, deželnih, cesarskih, narodnih; hiše krasno ozaljšane in zvečer mesto razsvetljeno od prve hiše do zadnje najmanjše kočice. Godba je svirala pred c. kr. okrajnim glavarstvom, po mestu in na Gregoričevem vrtu. Bila je to vojaška godba bosniško hercegovinskega polka iz Gradca, tistega polka, katerega Avstriji nezvesti Nemci v Gradcu tako sovražijo, katerega pa moramo mi Avstriji zvesti Slovani tembolj čislati kakor sploh vse avstrijsko misleče vojake in uradnike. Že v soboto zvečer so bili v Krškem odlični gostje: dvorna svetnika Schemerl in Šuklje, poslanec dr. Iv. Tavčar.

V nedeljo je vojaška budnica Krčane spravila na noge, da so z godbo vred korakali pred novo bolnišnico, kamor jim je pot kazala dolga

vrsta s cesarskimi zastavami in z našimi zastavami okrašenih majev. Tu je bila slovesna sv. maša pod milim nebom s spremljanjem vojaške godbe. Po maši so govorili: župan dr. Romih, dež. odbornik dr. Tavčer in dvorni svetnik Schemerl, ki so vsi povdarjali zvestobo Slovencev do presvitlega vladarja.

Popoldne je bila velika beseda na Gregoričevem vrtu. Tu se je zbrala ogromna množica ljudstva, osobito odličnih domoljubov je bilo vse polno od blizu in daleč, s Kranjskega in Štajarskega, od koder jih je bilo že na predvečer toliko došlo, da se je skoro vse trlo. Tu je izborna deklamovala gospica Milka Gregovinova novo, nalašč v to svrhu zloženo pesem dr. Janeza Mencingerja. Na to je imel slavnostni govor drž. poslanec in dvorni svetnik Šuklje.

Na to je godba svirala, svirala izvrstno, in to le avstrijske in slovanske komade. Pevci in pevke so pa vmes peli pod vodstvom neumornega pevovodje g. Kosa in drugega požrtvovalnega kapelnika g. Petrebina tako izvrstno silno težke in prelepe pesmi, da je bilo občinstvo, hvaležno občinstvo kar očarano; kajti prednašali so se dobro naučeni komadi: J. Juvanec: „Planinarica“, Nedved: „Vijolični vonj“, Förster: „Ljubica“, „Ave Marija“ itd.

Da je bil naposled živahen ples, tega mi ni treba omenjati. Da se je pa skupna slavnost izvršila ne samo brez spotikljaja, ampak celó v veliko, veliko zadovoljnost vseh, v to gre v prvi vrsti hvala gospej Hočevarjevi, katera veliko, veliko žrtvuje za Krško mesto, potem pa slavnostnemu odboru, v katerem sta se prvi predsednik gg. dr. Romih in častni predsednik baron Schönberger odlikovala poleg vseh drugih gospodov, gg.: Lilek, predsednik čitalnice, K. Žnjar, A. Rupert, poveljnika uniformovanih meščanov in gasilcev in drugi. V obče je vladala skozi in skozi v vseh slojih prebivalstva mesta in okolice lepa harmonija, vredna velike cesarske slavnosti, ki je bila ob enem krasen slovenski praznik v naši lepi Savski dolini.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Naslov in značaj okrajnih glavarjev sta dobila deželnovladni tajnik, g. pl. Cron v Ljubljani ter nadkomisar in voditelj okrajnega glavarstva v Črnomlju, g. Orešek.

(Odlikovanje.) Cesar je podelil srebrn križec za zasluge Petru Golmajer, ker služi kot delavec že nad 50 let v tovarni K. Mally v Trziču.

(Prof. Hrasky) biva v Ljubljani ter izdeluje kanalizacijski načrt za mesto Ljubljano. Stal bode 12.000 gld.

(Efektna loterija ljubljanska), koje žrebaje bo 4. oktobra letos, obsega jako lepe in dragocene dobitke. Čudno in neumljivo je le to, kako je mogla firma Schellhammer & Schatlera dati napraviti na kuvertih najprej nemški naslov potem še le slovenskega. Toliko bi bil magistrat že lahko vplival na-njo, da bi se slovensčini prvo mesto dalo!

(Ljubljanske javne mestne ljudske šole) praznovala bodo cesarjevo vladarsko petdesetletnico na slovesen način dne 3. ozir. 4. oktobra.

(C. kr. obrtna strokovna šola v Ljubljani) je imela v pretečenem letu v oddelku za obdelovanje lesa (a) za pohištveno in stavbinsko mizarstvo, b) za strugarstvo, c) za rezbarstvo, d) figuralno podobarstvo, e) za pletarstvo in f) javna risarska šola.) skupaj 194 učencev, v zadnjem oddelku jih je bilo 9, ki so dobili vsi odhodno spričevalo. V oddelku za umetno vezenje in čipkarstvo bilo je 59 rednih učenk in 22 hospitantinj; zadnji oddelek izvršilo je z dobrim vspehom 8 učenk. Pouk v obeh oddelkih traja od 16. septembra do 31. julija. Za vsprejem se zahteva starost 14 let in povoljno dovršena ljudska šola. Pouk je brezplačen ter dobijo potrebni obiskovalci (obiskovalke) lahko tudi ustanovo ali brezplačno hrano ter izvanredno podporo. Vsled tega je vrlo priporočati, da se vpiše tem več sposobnih učencev in učenk. — Natančneje pogoje daja ravnateljstvo c. kr. obrtne strokovne šole v Ljubljani.

(O kranjskem užitninskem zakupu), kolikor ga ima v rokah dež. odbor, prihajajo nam vedno pritožbe vkljub temu, da nas je tožilo vodstvo tega zavoda zarad obrekovanja, ker

smo lansko leto podali nekaj dejstev, kako izkorišča ta zakup svoje uslužbence. Nedavno smo poročali o samomoru bivšega dacarja Jak. Žnidar. Tega ima baje na vesti vodstvo dež. zakupa, kakor nam to potrjuje prijatelj rajnega. Privatni zakupnik, g. Jos. Dekleva, bil je namreč vsled konkurence dež. odbora prisiljen oddati njemu svoj zakupni okoliš; tega je dež. odbor prevzel, ne pa tudi vse njegove uslužbence. Enako se zna zgoditi v Radečah, kjer ima užitnino v zakupu g. Lavrenčič, ki vzdržuje pet dacarjev. Vsled slabih dohodkov pa prepusti sedajni zakupnik skoraj gotovo okoliš deželi, ki bo cel posel zvalila dvem uslužbencem na rame, kakor je to bilo do konca lanskega leta, dokler je imela namreč okraj dežela v zakupu. Kaj se zgodi s tremi iz službe odpuščenimi, za to se deželni odbor ne briga; le o „živinskem delu“ in „brezsrčnosti“ se ne sme vodstvu nič podtikati — sicer toži. Ubogi užitninski uslužbenci so res vredni vsega sočustva, in hvalevredno bi bilo, da se kdo merodajnih zavzame za nje ter jim izposluje organizacijo in zajamčeno službeno pogodbo.

(Razstavo slik) je priredil v Ljubljani v dež. muzeju g. Josip Germ, sloveč naš akad. slikar. Ogle dati si je mogoče njegove izborne portrete in genr-je vsak dan. Kdor se mudi v Ljubljani, naj ne opusti te lepe prilike!

(Odlična Slovenka.) Gospica Jenkova iz Ljubljane, hčerka slovečega našega zdravnika okulista, dovršila je z izvrstnim vspehom knežjo višjo deklinško šolo na Cetinju ter je sedaj odpovala na Rusko študirat medicino.

(Iz Ljubljane.) V Ljubljani se je vršila zadnje nedeljo zopet lepa slavnost. „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo“ — ustanovljeno lansko leto, — obhajalo je blagoslovljenje svoje nove društvene zastave, ki stane do 1000 gld. — zajedno pa slavilo cesarjevo vladarsko petdesetletnico in priredilo tem povodom veliko narodno slavnost.

(Nova posojilna zadruga.) V Ljubljani se je ustanovilo „splošno kreditno društvo“. V Šturijah pri Vipavi in pri Sv. Jakobu ob Savi pa Raiffeisenovi posojilnici. V Brdih na Goriškem sta tudi začeli poslovati dve enaki posojilnici, ena v Kojskem, druga v Dobravi za župniji Biljana in Medana.

(Mlad junak.) Nedavno so se kopali otroci v Spod. Domžalah. Osemletni Vincenc Pavlic zginil je v vodi ter bi bil gotovo utonil, da ni skočil ponj sedemletni Miha Tičar ter ga izvlekel iz vode.

(Brod čez Savo.) Deželna vlada je dovolila posestnici Mar. Korbar iz Toplic pri Zagorju, da sme nad postajo v Zagorju napraviti brod čez Savo.

(Sneg na Triglavu.) Velikan kamniških planin, ponosni naš Triglav, pokrit je nekaj dni sem z novim snegom.

(Posojilnica v Postojini) je imela lani 109.395 gld. prometa in napravila 1297 gld. dobička. Njen rezervni zaklad znaša 8724 gld. Predsednik je zdaj g. Ant. Kovač, in kakor kaže ravnokar izišlo poročilo, je prišla posojilnica sploh v nove, večje in gibčne roke, kar je bilo želeto, ker je ta posojilnica prvi denarni zavod na Notranjskem.

(Vojaške vaje na Notranjskem) končajo se 11. septembra t. l.

(Utonil je) dne 27. m. m. pri kopanju v Pivki pri Grobišču pešec 47. polka J. Fleischacker.

(V Barkovljah pri Trstu) dobili so kap lana za laške pridige. Takih pridig do sedaj v slovenskih Barkovljah še ni bilo. Kaj znači to neprestano protežiranje italijanstva strani škofjskega ordinarijata? Menda Italijanom v zahvalo, da so pred kratkim izbruhali vso blato na tržaškega škofa.

(Laško duhovništvo na Primorskem.) V polpolnoma slovenske kraje upa se sedaj nastavljanje na Primorskem že laške duhovnike; dozdevati se nam mora, da se tako nastavljanje odobruje od najvišjih cerkvenih dostojanstvenikov. Tako je prišel v Tomaj za kaplana nek benediktinec iz Italije, ki ne zna prav nič slovenskega. Tomajnci šli so v posebni deputaciji k škofu, naj jim ne pošilja duhovna, kojega ne bodo razumeli,

toda škof jih je baje potolažil, da ne bode novi duhovnik 4 mesece nič pridigoval, med tem časom pa se bo že privadil slovenščini.

(Goriški deželni zbor) je sklican na dan 19. septembra. Dne 8. februarja t. l. morala ga je namreč vlada zaključiti, ker niso hoteli priti k seji slovenski poslanci iz znanih vzrokov. Teh vzrokov vlada do sedaj še ni odpravila, in vendar misli menda Slovence prisiliti, da postanejo nezvesti svojim načelom, da postanejo omahljivci.

(Nove pošte na Goriškem.) Nov poštni urad odprli so v Št. Petru ob Soči, a z novim letom dobijo nove pošte tudi občina Grgar ter Čepovan.

(V Istri in Trstu) osnovali so si slovenski in hrvatski akademiki novo ferijalno društvo „Napried“.

(Na Reki) imenovala je mažarska vlada lastnomočno za župana dr. Valenčiča. S tem je izgubljena avtonomija tega mesta najbrže za vedno.

(Izgrezniki v istrskem dež. zboru v Pulji.) V letošnjem zasedanju istrskega dež. zbora uprizorjali so lahoni take nesramnosti napram slovenskim poslancem, da je bilo celo sodišče prisiljeno proti nesramnežem postopati. Izgrede sta vodila tačas dva laška zdravnika, dr. Agostini in dr. Rosso. Izgreznikov obsojen je eden na mesec dni zapora, dva sta dobila po dva tedna, dva pa po jeden teden. Voditelja sta bila seveda oproščena, kakor se to v enakih slučajih navadno zgodi, ker sta — „izobraženca“, ter bi se drugače pozneje vsak zbal uloge „komandanta“.

Učenci, kateri hočejo vstopiti v c. kr. prvi samostojni gimnazijski razred z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celji, vpisujejo se dne 16. septembra t. l. od 9. do 12. ure v vodjevi pisarni, Šolska ulica, hiš. št. 21. Sprejemni izpiti vrše se isti dan ob 2. uri popol. V druge razrede istega zavoda vsprejemajo se učenci 17. t. m. ob osmih zjutraj.

Druge avstrijske novice.

(Državni položaj.) Vedno ponavljajoča se ministerska postvetovanja pod predsedništvom grofa Thuna svedočijo, da se pripravlja nekaj resnega za otvoritev novega zasedanja. Grof Thun hoče baje na novo zbrani parlament govoriti takoj v pričetku resne zadnje besede, naj se nagodbi z Ogrsko na ljubo opusti obstrukcija. Ako pa ostane ta zadnji klic brezvspešen, razpustil bo državni zbor, a ne samo to, nego izdal bo tudi takoj novi volilni red, na kojega podlagi vršile se bodo nove volitve, tako, da se snidejo novi poslanci še pred koncem leta. Tako je od nekod razširjeno mnenje, toda mi vemo, da se bo nemške otročiče še stokrat svarilo ter se jim grozilo predno pade na nje res taka občutna šiba.

(Za potrebo razoroževanja) govori najbolje statistika, da se je izdalo v Avstriji leta 1891. za vojne potrebščine 258 milijonov gld., za vzgojo in šole pa le 25 milijonov gld. Avstrija, Nemčija, Italija, Rusija, Angležka, Španija in Francija pa so imele v omenjenem letu vojnih stroškov 3500 milijonov gld., za šole izdale so pa le 350 milijonov gld.

(V Pragi) je umrl dne 7. t. m. državni poslanec dr. Jan. Vašaty. Bil je drž. poslanec skoraj 20 let ter je zastopal kmetske občine okraja Pisek. Živel je v večni opoziciji. V začetku je pripadal staročeški stranki, pozneje je prestopil k Mladočehom, a tudi to stranko je zapustil, ker ni mogel prodreti s svojim radikalizmom. Kot govornik bil je vstrajen in brezobziren, najrajši je govoril o zvezi Avstrije z Rusijo in Francijo.

(Ogrski državni zbor) otvoril se je dne 6. t. m. Takoj v prvi seji dogodili so se zelo hrupni prizori. Opozicijonci hočejo brzo vedeti, kako je z nagodbo, kedaj da že začne Ogrska samostalno carinstvo izvajati. Baron Banffy pa ne misli poprej o tem razpravljati, nego da se že začne ta zadeva tudi v dunajskem parlamentu obravnavati, ter se dovrši prvo čitanje o nagodbi.

Ogled po širnem svetu.

(Predloga ruskega cesarja) za splošno razoroževanje je še vedno predmet svetovne sodbe po časopisih in mirovnih društvih. Ogromna ve-

čina je za sprejem predloge, samo rešiti bo še poprej stalne meje med evropskimi državami. Razoroževanje raztegnilo bi se le na Evropo, kajti, ako bi všteli tudi afrikanška, azijatska in druga vprašanja, voliti bi bilo boljše vojno — meni turški vladni list. Ako se vse evropske države izrečejo za razoroževanje, stopi isto v moč z letom 1932.

(Dreyfusova zadeva oživljena.) Odkar je Dreyfusov zagovornik, pisatelj Zola propadel ter ubežal, bilo je vse preverjeno, da se ne bo nihče zavzel za obsojenega Dreyfusa. Prišlo je drugače. Višji vojaški dostojanstvenik Henry priznal je, da je on ponaredil pismo, ki je bilo najbolj osodno, ter na katerega podlagi so Dreyfusa obsodili. Henry se je na to sam ustrelil v ječi. Vsled tega pride do revizije Dreyfusove obsodbe.

(V Španijo) došle so te dni prve ladije vojaštva iz Kube. Pogled na te žrtve vzbujajo strah in jezo med domačini. Jednemu manjka oko, drugemu ušesa, roka ali noga itd. Vrh tega so siromaki tako propadli, sestradani in shujšani vsled napora, pomanjkanja živeža in mrzličnih bolezni, da bi bila španska vlada storila pač bolje, ako bi ne bila v sedajni razburjenosti pokazala svoje vojne mučenike razburjenemu prebivalstvu doma. To bodo sedaj žive pričbe španske nesreče ter spodbudilo za občne nemire zoper vlado.

(Angleška vojna v Afriki.) Malo se sliši o dolgotrajni vojni, koju bijejo Angleži v svojih afrikanskih naselbinah s fanatičnimi mohamedanskimi derviši (neke vrste menihi). Te dni je prišlo pri Omdurmanu do razsodne bitke, v kateri so derviši povsem poraženi. Padlo jih je baje 15.000, a Angleži so izgubili 500 mož. S tem je angleška moč menda zopet zagotovljena.

Dopisi.

Iz Frankolovega. V ponedeljek, dne 22. avgusta t. l. vršila se je na Frankolovem šolska slavnost v proslavo petdesetletnice Nj. Velič. Franca Jožefa I. tako sijajno, da so najstarejši ljudje trdili, da takšne slavnosti na Frankolovem še ni bilo, pa je tudi najhitreje ne bo. Marsikdo si bo mislil, kaj pa je bilo tako sijajnega. Malo posluha in takoj vam hočem na kratko popisati našo jubilejno slavnost.

Imenovanega dne zjutraj ob 9. uri zbrala se je vsa šolska mladina, niti malomarni obiskovalci šole niso manjkali, s svojima gg. učiteljema, mnogo dosluženih vojakov pod vodstvom gosp. Dominik Bezenška k slovesni sv. maši, katero je daroval domači župnik č. g. Gregor Presečnik. Pri sv. maši peli so dobro izšolani učenci za to slavnost primerni mašni pesmi. Po sv. maši zbrala se je vsa gospoda tukajšne graščine, vsa šolska mladež z učiteljema, dosluženi vojaki, mnogo drugega ljudstva in prijateljev šolske mladine, krajni šolski svet, samo član kraj. šol. sveta Jernej Korošec ni bil, pa tudi župan Štefan Jakup se ni udeležil slavnosti, — pod lipo pred šolo, kjer se je slovesno blagoslovila v spomin jubilejne slavnosti šolarska zastava. V ginljivih besedah nagovoril je č. g. Presečnik navzoče ter jih vspodbujal in opozarjal na važnost in hvaležnost šolarske zastave. Spominjal se je največje frankolske dobrotnice, velespoštovane gospe graščakinje Alice Faber, g. prof. Bezenška in domačega nadučitelja Zupančiča, kateri je vso veselico priredil. Marsikomu porosila je solza oči. Počem podala se je šolska mladina in mnogo ljudstva v frankolovo graščino, kjer je že poprejšni dan dobilo 43 otrok vso obleko, a danes pogoščeni so bili vsi učenci — 200 — z obilnimi jedili in pijačo, pa tudi navzoči člani kraj. šolskega sveta in drugi morali so piti na cesarjevo zdravje.

Popoldan vršila se je jubilejna slavnost petdesetletnice Nj. Velič. Franca Jožefa I., prirejena od frankolskega „Bralnega društva“. Čeravno je zdaj mnogo dela, vendar se je zbralo mnogo radovednega in ukaželnega ljudstva. Proslavljali smo našega presvitlega cesarja v pozno noč z navduševalnimi nagovori in petjem.

V znak hvaležnosti in udanosti poslalo se je cesarju tri brzojavke in sicer v imenu šolske mladine, v imenu „Bralnega društva“ in v imenu dosluženih vojakov.

Potovalni učitelj g. Ivan Belé govoril je z znanim dobrim vspehom o vinoreji in sadjereji, za kar se mu tem potom najiskrenejše zahvaljujemo.

Pri občnem zboru „Bralnega društva“ izvolilo se je za prihodnje društveno leto nastopne funkcionarje: g. Dragotin Zupančič, nadučitelj, za predsednika; za odbornike pa: č. g. Gregor Presečnik, župnik, č. g. Franc Ogrizek, župnik v Črešnjah in gg. Filip Koderman, Gašpar Šošter, gđc. Dragotina Lešnjak; za namestnike pa gg. Dominik Bezenšek in Janez Gorenšek.

Vojnik. Neki vojniški dopisnik — tukaj je občno mnenje, da ta stalni poročnik „celjske vahtarce“ je Koschutnikov Pepi, znani občinski tajnik in velik častitelj pokojnega Bismarcka, ker rad krasi svoje prsi s plavicami — očita v zadnji številki „vahtarce“ 28. avgusta t. l. vojniškemu župniku netaktnost in nelojalnost, ker ni dovolil vojniškemu Nemcem na ljubo dne 18. avgusta t. l. cesarske maše v podružni cerkvi sv. Florjana, ampak odredil, da se bode ista po stari navadi v župnijski cerkvi za Slovence in Nemce skupaj služila. A vprašam, kdo je bolj netaktno in nalojalno postopal, ali g. župnik, kateri ni dopustil razpora, ali g. župan Stallner s svojo stavko, kateri je hotel prouzročiti celó na rojstveni dan Nj. Veličanstva razpor med narodi v verski in strogo cerkveni zadevi.

Dalje dopisatelj britko toži, ker dasi je vojniški obč. zastop enoglasno sklenil, naj se g. župnik radi svojega postopanja zatoži pri kn. škof. konsistoriju in tudi pri deželnem šolskem svetu, da bi ga odstavili od službe ogleda nemške ljudke šole ter v svoji neumnosti dostavi, da občinski zastop na te dve vloženi obtožbi niti odgovora ni dobil. Take javne in sramotne zaušnice bi ne privoščil svojemu največjemu nasprotniku, kakršno je sprejel s tem razodenjem celi občinski zastop, zlasti pa g. župan. Obedve obtožbi sta bili tako vrlo sestavljeni in s krepkimi razlogi utemeljeni, da še nista bili vredni od ovora, ter sta morali „marširati“ naravnost v koš.

O Pepček, ako si ti te dve obtožbi sestaviš si pač jasno pokazal, da si svojo „univerzo“ slabo dovršil.

Dalje dopisatelj omenja, da je neki vojniški tržan s celo svojo družino k luteranstvu pristopil in to baje radi župnika. Oj ljubček, kako si se pa zopet po stari navadi zlagal. Nek županov lovec je baje pristopil k luteranski veri, pa le on sam, nikakor pa ne njegova žena, ali njegovi otroci, ampak njegova poštena in pobožna žena ta korak britko obžaluje, ter bi ga rada zapustila, ako bi vedela iti kam z otroci. Kaj je županovega lovca k temu koraku napotilo, mi ni znano, a toliko je obče znano, da ta mož svojih verskih dolžnosti uže leta in leta nikoli ni spolnoval.

Konečno omenja dopisnik, da še hočeta dva soobčana ta korak storiti. Med ta dva spada gotovo dopisatelj sam. Svetoval bi mu, da ta korak gotovo stori, ker potem kot protestant druge verne ne bode pohujšaval vsled nebržnosti v spolnovanji svojih verskih dolžnosti.

Iz Radeč. „Heul, Heul, Heul“ šel je „mit Kind und Kegel“.

Predno se je pa to zvršilo, priredil se je še poprej „Ausverkauf pravnikov radeške nemškutarije“. Gospod notar Schönwetter so priredili, da od njihovega nacionarno nemškega napora ne bode ostalo več ko odidejo, kakor od pepela, ki ga človek z mize pihne, hoteli so vendar nekaj relikvij ali svetinj na svoj Wolfovski sport tukaj pustiti in zato so dali oklicati vsem, ki imajo veselja kaj kupčije napraviti, da bodo ta in ta dan pri njih na prodaj stari „šlebedri“, zakrpane gate, pobiti lonci, stare kikle, nogovice brez pet, predpasniki z luknjami, polomljeni stoli, konjički, ki piskajo — —, punčike iz cunj, posode za na — itd. itd. In res, niso se goljufali. Prišli so kupčije željni, prišli so, ki nekaj drže na nemškutarske odpustke, prišli so tudi usmiljeni ljudje z namenom, da bi kaj nakupili za darilo ubogim revežem na katere se pri razprodaji starih cap gosp. notar pri svojem odhodu ni malo ni spomnil in šlo je vse v denar kakor na cunjarskem sejmu, vse kar je bilo le pol „fičnika“ vredno.

Seveda pri tej zgovornosti gospoda notarja in milostive gospe notarke, kateri je bilo poprej vse „vindiše pakaš“, kdo bi tudi ne kupoval. Lepa škatljica od zunaj, znotraj se je blesketalo od srebra in zlata, vsak je mislil da licitira za kak zaklad; in gnal in gnal in gnal je drug za drugim, dokler ni jeden srečnež to ropotijo v roke dobil in se prepričal, da je kupil le zlate in srebrne pene, papirnate otročje igrače, katere je z jezo med mladino pogнал. Te ugodne prilike, s staro šaro napraviti kupčije, pa se ni mogla zdržati neka blaga gospa, krotka kot ovca, krasna kot majnikov dan, žlahtna in dišeča kot nemški rožmarin, sploh gospa čez vse gospe, da ne bi prinesla na prodaj svoje hišne ropotije in starih cap. Zakaj pa ne, mogoče je tudi ona kaj za štempelj založila. Tega bi niti ne omenil, ako bi monogram na njenih capah častitemu kupaželjnemu občinstvu ne bil delal toliko preglavic. Če tudi je bila na njih že vsaka nit preperela, dve črki, katerih „uboga“ gmajna ni mogla pogruntati, sta bili H. B. Lepo sta se bliščali te dve črki, tudi lepo je bilo vse zavito in zvezano, ali ko je revež kupil in razvil, vidil bi bil lahko skozi luknjice ne enega, ampak deset starih gradov nad Radečami. Jeza, ki je spopadla presenečenega kupca, navdihnila ga je, da je trenutoma aganil usodepolno skrivnost teh dveh črk H. B. in med stisnjenimi zobmi je zarjenčal: „Hud . . . baba“.

Pa kaj čemo dalje, vsaka stvar ima en konec, tako tudi radeška nemškutarija.

Narodno-gospodarske novice.

Plesnovi okus na vinu.

Vino ima veliko bolezní, katere oslabijo ali včasih celo uničijo pridelek, katerega se je kmet skozi celo leto veselil, boreč se proti različnim boleznim, katere v sedajnem času tako silno napadajo vinske trte, n. pr.: strupena rosa, grozdna plesnoba, črni padež itd.

Jedna takšnih bolezní je tudi plesnovi okus na vinu, kateri je že napravil veliko škodo, ako se proti njemu ne rabi nobeno sredstvo.

Da izvedo naši kmetovalci, kako nastaja in kako se ozdravlja ta bolezen, namenil sem jo v kratkem popisati.

Na vlažnem lesu se v kratkem času napravi plesnoba, in ta plesnoba je gliva, katera se zajé v les in se pokaže v podobi tankih vejic: na konci teh vejic nastavlja seme. Ko je to seme zrelo, odpade; če je raztopljeno ima močen duh. Ta duh imenujemo plesnovi duh. V vinskem cvetu je seme lažje raztopljivo, kakor v drugih tekočinah, zatorej je treba paziti pri branju in pri pretakanju, da je vsa posoda, katera se rabi, snažno omita, da ne pride plesnoba zraven.

Opazovalo se je namreč, da je vino v plesnovih posodah vrelo, pa vendar ni imelo duha po plesnobi, po vretju pa se je hitro navleklo tega duha, to pa zaradi tega, ker pri vretju nastane gorkota in v tej gorkoti so glive pokončane. Včasih pa privdari ta okus hitro, če je le posoda, v kateri so bile tropine ali v kateri je vino vrelo, bila plesniva.

V ozdravljenje teh bolezní rabimo različna sredstva:

1 svežo pečeni kruh se položi na veho soda, to pa ne pomaga veliko, ker potegne kruh premalo duha náse;

2 vrečo-toplega žita se položi na veho;

3 večkratno pretakanje v dobro zažvepljani sod in čiščenje s šelatonom, tako se plesnoba pomalem odstrani;

4 če pretakanje in čiščenje nič ne pomaga, ozdravi se tudi z namiznim oljem, vino se namreč pretoči v dobro zažvepljani sod, dá se mu nekoliko olja in se dobro premeša, da pride vino z vsim oljem v dotiko, čez par ur pride olje na površje in se mora odstraniti;

5 če ima vino močen duh, je najboljši pripomoček, da se še vino enkrat prevreže, in sicer se dá na tropine ter se mu doda 2% sladkorja.

Vino iz močno plesnivega grozdja ima neki okus, kateri je mnogokrat podoben tukaj imenovanemu, kar pa je vendar čisto različno.

Koledar.

Petek (9.) Gorgonij; Hermogen in Furtunat, mn. Sobota (10.) Nikolaj Tol. — Nedelja (11.) 15. pobinkoštna. Ime Marije. — Ponedelj. (12.) Macedonij; Tobija. — Torek (13.) Sedem spečih muč.; Ljubivoj. — Sreda (14.) Povijanje sv. Križa; Notburga. — Četrtek (15.) Nikomed, m. — Mlaj dne 16. ob 1. uri 16 minut zjutraj.

Sejmi.

Dne 10. septembra pri Sv. Lenartu v Sl. gorici h. v Rušah, Poljčanah, Mariboru. Dne 12. v Smarji pri Jelšah, Loki, v St. Petru pri Gornji Radgoni, v Rušah. Dne 14. v Ivniku, Rogatecu, pri Sv. Ani na Kremlbergu, v Imenem. Dne 15. v Arnožu, v Turniščah, Dobovi in Stolah. Dne 17. v Poljčanah, v Brežicah.

Loterijske številke.

Gradec 3. septembra 1898: 27, 8, 80, 81, 34
Dunaj „ „ „ 30 90, 4, 11, 32

†
Vsevišji je v svoji modrosti ukrenil, poklicati k sebi blago soprogo, oziroma hčer in sestro, gospo

Kristino Bezenšek roj. Koderman

katera je po dolgi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirujoče, dne 3. septembra mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb je bil dne 5. t. m. ob 9. zjutraj zajedno s sv. mašo zadušnico.

Mnogo sorodnikov in prijateljev ter obilo faranov, domačih in sosednih se ga je udeležilo na našo veliko tolažbo.

Vsem izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo, a posebno veleč. duhovščini, g. učitelju Zidarju, ki je blagovolil prevzeti orgljanje in darovateljem krasnih vencev.

Mila pokojnica bodi priporočena v blag spomin.

Frankolovo, dne 6. septembra 1898.

Dominik Bezenšek Filip Koderman
soprog. oče.

Minček, Jelica in Dragica Bezenšek
otroci.

Dragotin, Rudolf in Josipina Koderman
brata sestra.

(254) Na prodaj 2-1

je malo posestvo obstoječe iz dveh novih malih zidanih hiš. Posestvo obstoji iz 4 parcel, leži blizu državne ceste, pri Grobelskem mostu v občini Sv. Peter v Savinjski dolini. Vse posestvo skup se proda za 1500 gld., pa se da tudi deliti. — Več pove uprav. „Domovine“.

Prijazno sobo (248) 2-1

z dvema oknoma na cesto ter samosvojim uhodom oddati je s 1. oktobrom, Langenfeld, št. 3, I. nadstropje.

Št. 116. (250) 2-1

Razpis

nadučiteljske in podučiteljske službe.

Na slovenski dvorazrednici pri Sv. Duhu na Ostrem Vrhu se razpisuje mesto nadučitelja z dohodki II. plačilnega razreda.

Ob enem se tudi razpisuje mesto podučitelja, oziroma podučiteljice v istem plačilnem razredu, s prostim stanovanjem, potrebno hišno opravo in kurjavo.

Prošnje naj se blagovelično poslati podpisane vsaj do 24. septembra t. l.

Krajni šolski svet Sv. Duh na Ostrem Vrhu
pošta Luče-Leutschach, dne 31. avgusta 1898.

Resna ženitna ponudba.

Mlad, izobražen mož, prijatelje zunajnosti, posestnik lepe domačije, kupec in c. kr. poštar v prijaznem, pol ure od večjega mesta ležečem kraju, želi se poročiti z gospodično, staro do 30 let. Zahteva se: potrebna izobrazba in vsaj 6000 gld. premoženja. Le resne ponudbe, iz- (252) 2-1 volijo se pošiljati pod šifro

„Samec 10“ v administracijo „Domovine“ v Celje. Diskrecija s čestno besedo zajamčena.

Posebno ugodna prilika se nudi možkim, ki imajo par tisoč premoženja

s priženitvijo ali z nakupom

v nekem slovenskem trgu, kjer je vsled smrti tik sodnije stoječa krčma, z njo zvezana mesarija in kmetija brez gospodarja. — Kje? izv. se pri uredništvu „Dom“.

V najem se da takoj posestvo

„Hamer“

pri Majšpergu ob cesti iz Ptuja v Rogatec na Dravinji. Njive, travniki in vrt blizo 40 oralov so zraven gospodarskega poslopja in enonadstropne gospodarske hiše (graščinice). Ob cesti je tudi mlin na 3 kolesa in nova žaga (cirkular), ki ima vedno obilno vodne moči. Žaga in mlin (249) se tudi posebej dasta v najem 5-1. Več se izve v konventu oo. minoritov v Ptuj.

Janez Bosina
 biški c. kr. finančni nadzornik in vođa
Roza Minisdorfer
 pekarica
 —————
 Ormož, dne 28. avgusta 1898.

„THE GRESHAM“
 zavarovalna družba za življenje
 v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Dunaj, I. Giselstrasse 1, v družbeni hiši.
 Filijala za Ogersko: Budimpešta, Frana-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1896 k. 157,805.340—
 Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1896 . . . 28,670.916—
 Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) 339,497.900—
 Med letom 1896 je bilo od družbe izdanih 8654 polic v znesku . . . 80,577.950—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalnem zastopstvu v Ljubljani, pri GVIDONU ZESCHKO-tu v vili nasproti „Narodnemu domu“.

Uljudnej pozornosti posebno priporočeno!
 V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot **zaupni mož in posredovalec** z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod „20.298“, Gradec, poste restante.

Tombolo
 priporoča
 trgovina Dragotin Hribar-ja v Celji
 po sledečih cenah:

proste	fine vsekane
100 kom. 1 glid. 80 kr.	100 kom. 2 glid. 60 kr.
200 " 3 " 40 "	200 " 5 " " "
500 " 8 " " "	500 " 12 " " "
	1000 " 22 " " "

Zunanja naročila izvrše se točno

Dijake na hrano in stanovanje sprejema se v Šolski ulici št. 13, I. nadstropje. (234) 3-2

Orgljarska služba
 v Črešnjicah nad Vojnikom je razpisana do 15. oktobra. (239) 2-2

Trgovina z galanterijskim, drobnim in pletenim blagom
Peter Kostič-a
 v Celji
 Glavni trg št. 2
 priporoča gg. trgovcem in prekupovalcem:

Porcelanske, lesene in lončene pipe, cevi za pipe in smodke, ustnike za cevi žepne nože, škarje, nože in vilice, britve, žlice, pipčovke, šila, mošne za denar in duhan, denarnice, listnice, pase, jermene, biče in bičala, gumbe za srajce in obleke, glavnike in kempelne, igle za lase, šivanke, naprstnike, prstane in rinčice, broške, očala, ogledala, različna mila, parfume, pomade, krtače, papir in koverte, svilnati in barvani papir, svinčnike, molke in svetinice, itd. Dalje srajce, nogavice, rokavice, kapice, mašne in kravate, naramnice in podveze, sukanec v štrcnah in špolcah, drete, špago, trake, žnoro, pavolo in volno, šnjirice, robce za glavno in žep, lak za čevlje itd. — Konečno vsakovrstne igrače iz lesa, guma in bleha, punčke, vozičke, košarice, kovčke itd.

Vse po najnižjih cenah za na debelo.
 Zunanja naročila se odpošiljajo s prvo pošto. (54) 13

Med. univ. doktor
IVAN GEIGER
 okrožni zdravnik
 v Krškem

uljudno naznanja, da ordinuje vsaki dan, izvzemši nedelje in praznike popoldne, od 9.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne. (233) 3-3

Posestvo

z dobro obdelanim vinogradom proda se pod lahkim plačilnim pogojem z letošnjim pridelkom, celo ali na drobno. Obsega čez 2 orala vinograda, 3 orala hrastovine in okoli 7 oralov njiv in travnikov z več kot 200 sadnih dreves. Lega lepa, razgled krasen, oddaljeno pičle pol ure od postaje Rečica na Paki. — Več pove (241) 3-2 Marko J. Lipold

Vožnje karte in tovorni listi
 (160) 42
 v
Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik
 Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi Jork in Filadelfijo.**
 Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno koncesijovana potovalna pisarna
E. Schmarda
 v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (prilikleje na levo).

„Slovarček“
 jako pripravna knjiga, se nemščine, in „Anglež“
 se angleščine za potrebo naglo in brez učitelja priučiti, dobi se pri Jos. Paulin-u v Ljubljani Marijin trg št. 1, kakor tudi v mnogih knjigarnah. Plačilo naročilu v pismenih znakah priložiti je najpripravneje. (238) 5-2

Prodaja posestva.

Dva vinograda z letošnjo trgatvijo, potem lep gozd, vse skupaj okoli 3 orale zemlje, klet in poslopje za viničarja, lepa lega, krasen razgled na Starem gradu proda se za 1200 gld.

Nadalje so na prodaj lepe njive in travniki ter stavbeni prostori po eden goldinar štirjaški seženj v Gaberjih blizu mesta. Proda se tudi par konjev in dva težka voza.

Ponudbe naj se pošiljajo g. Jož. Kosem, tajniku okr. zastopa v Celji. (230) 3-3

„Svoji k svojim!“

C. i. kr. priv. tvornica,
 brizgalnic, cevij in
 kmetijskega orodja

R. A. Smekal
 v Cechu na Moravskem

Podružnica
Zagreb

nudi
 sl. gasil. društvom brizgalnice vsake vrste s patentom proti zmrzlini cevij in opreme. Posestnikom kmetijske stroje ter peronospora-škropilnice, slednje po 11 glid. komad franko vsaka pošta. Plačila tudi na obroke. Prekupcem zdaten rabat.
 Podružnica Zagreb.

Vinko Čamernik
 kamnoseška in podobarska obrt
 v Ljubljani
 nasproti mestne elektrarne.

Priporoča se častiti duhovščini v izvršitev umetnih in kamnoseških del kakor: altarjev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih in kropilnih kamnov

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih grobnih spomenikov iz raznih marmorjev in granitov. Izvršuje **kompletne rodbinske rakve in spomenike.**

Strugarnica marmorja z električno silo.
 Obrisne in proračune na zahtevanje zastoj in franko!

Zacherlin
 deluje čudovito! Mori kakor nobeno drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke, za to tudi po celem svetu kot jedino enake vrste slavno in priznano. Njegova znamenja so: 1. zapečaten steklenica, 2. ime „Zaherl“.

(65) 12-1

Celje: Traun in Stiger, Alojzij Walland, Viktor Wogg, Milan Hočevar, Ferdinand Pellé, Josip Matič, Anton Ferjen, Friderik Jakovitsch, Fr. Rischlawy, Karol Gela, lekarna, Fran Zangger, Fran Janesch, Anton Kolenc, M. Rauscher lekarna, Topolak & Pečnik, Josef Simez.
 Dobrna: Jos. Sikošek, Baslovce: Ant. Plaskan, Josip Pauer, Konjice: Jurij Maschay, Vojnik: Fr. Zotti, Hrastnik: Alojzija Bauerheim, Konsumentno društvo, Josip Wouk, Fr. X. Pet k, Ljubno: Janex Filipic, Sevnica: A. Fabiani, S. F. Schalk, Ludovik Smole, Zwenkel & Cmp.

Gomilsko: I. Idvorskec, Trg Lemberg: Franc Zupančič, Laško: Andrej Elsbacher, Planina: Lud. Schesche-ko, F. Wambrechtsteiner, Gornji grad: Jakob Božic, Poličane: Ferd. Ivanus, A. P. Krautsdorfer, Anton Schweiß, Mozirje: Leopold Vukič, Pristova: Marija Suppanz, And. Suppanz, Fran Matheis, Brežice: Varlec & Umek, Adalb. Globočnik, Žalec: Fran Martin, J. F. Schescherko, St. Jurij: J. F. Schescherko, St. Lovrenc: Elja Turin, Šmarje: Josip Wagner, Janex Lischnigg, Norbert Zanier, Trbovlje: Konsumentno društvo, J. M. Krammer, Fran Pollak, Rob. Stenowitz, Zibika: Janex Založnik, Videm: Ivan Novak, Vitanje: Anton Jaklin, Velenje: Karl Tischler.

Najboljše za stenice, bolhe, kuhinjske golazni, mole, živalske parasite in dr.